

Bryssel den 20 november 2014
(OR. en)

15414/14
ADD 1

Interinstitutionellt ärende:
2012/0360 (COD)

JUSTCIV 285
EJUSTICE 109
CODEC 2225

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Coreper/rådet
Föreg. dok. nr:	10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1385 + COR 1
Komm. förslag nr:	17833/12 JUSTCIV 365 CODEC 3077 + ADD 1 + ADD 2
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden [första behandlingen] – Politisk överenskommelse

1. För delegationerna bifogas texten till ovannämnda förslag, med ändringar mot bakgrund av resultatet av förhandlingarna med Europaparlamentet, som ordförandeskapet lägger fram inför antagandet av en politisk överenskommelse vid mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 4–5 december 2014.
2. Det ovannämnda förslaget läggs fram i form av en omarbetning av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (*insolvensförordningen*). Ändringar i förhållande till texten i insolvensförordningen är markerade **med fetstil**¹.

¹ Texten **med fetstil** har utarbetats på grundval av dokument 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 och dokument 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1385 + COR 1, med beaktande av smärre tekniska justeringar i dokument 14891/14 JUSTCIV 267 EJUSTICE 102 CODEC 2141 och resultatet av förhandlingarna med Europaparlamentet när det gäller skälen 21 och 30 och artikel 3.1.

[...] EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr [...]

av den [...]

om insolvensförfaranden

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget [...] om Europeiska unionens [...] funktionssätt, särskilt artikel[...] 81,

[...]

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

[...]

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen³, och

av följande skäl:

² EUT C ..., ..., s.

³ EUT C ..., ..., s.

- (1) **Den 12 december 2012 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden. I rapporten konstaterades att förordningen generellt fungerar väl men att det vore önskvärt att förbättra tillämpningen av vissa bestämmelser för att effektivisera handläggningen av gränsöverskridande insolvensförfaranden. Eftersom förordningen redan har ändrats flera gånger⁴ och ytterligare ändringar ska göras bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas.**
- (2) Europeiska unionen har som mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl krävs det att gränsöverskridande insolvensförfaranden fungerar effektivt och smidigt och denna förordning behöver antas för att uppnå detta syfte som omfattas av det civilrättsliga samarbetet i den mening som avses i artikel [...] 81 i fördraget.
- (4) Företagens verksamhet har i allt högre grad gränsöverskridande verkningar och regleras därför i allt större utsträckning av [...] unionsrätten. Eftersom sådana företags insolvens även påverkar den inre marknadens goda funktion behövs en [...]unionsakt som ställer krav på samordning av de åtgärder som ska vidtas beträffande en insolvent gäldenärs tillgångar.
- (5) **För att den inre marknaden ska fungera väl måste det undvikas att parterna får incitament att överföra tillgångar från en medlemsstat till en annan eller att välja jurisdiktion för att få en förmånligare rättslig ställning till skada för borgenärskollektivet (forum shopping).**
- (5) [...] ⁵

⁴ Se bilaga C.

⁵ Se det nya skäl 80.

[...]

- (6) Denna förordning bör omfatta bestämmelser om behörighet att inleda insolvensförfaranden och pröva talan som är en direkt följd av insolvensförfaranden och har ett nära samband med dessa. Denna förordning bör också innehålla bestämmelser om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden som meddelats i sådana förfaranden samt om vilken lag som ska tillämpas på insolvensförfaranden. Dessutom bör förordningen innehålla bestämmelser om samordning av insolvensförfaranden som avser samma gäldenär eller flera medlemmar i samma koncern.
- (7) Konkurs, ackord och liknande förfaranden är undantagna från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁶. Dessa förfaranden bör omfattas av den här förordningen. Vid tolkningen av denna förordning är det viktigt att i största möjliga utsträckning undvika kryphål mellan de båda instrumenten.

Att ett nationellt förfarande inte ingår i förteckningen i bilaga A till denna förordning ska emellertid inte i sig innebära att detta förfarande omfattas av rådets förordning (EU) nr 1215/2012.

⁶ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

- (8) För att uppnå syftet att förbättra insolvensförfaranden och kunna handlägga insolvensärenden med gränsöverskridande inslag effektivare är det nödvändigt och lämpligt att bestämmelserna om behörighet, erkännande och tillämplig lag på detta område blir föremål för [...] unionslagstiftning som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.
- (9) **Denna förordning bör tillämpas på insolvensförfaranden som uppfyller villkoren i förordningen, oavsett om gäldenären är en fysisk eller juridisk person, näringsidkare eller privatperson.**

En uttömmande förteckning över dessa insolvensförfaranden återfinns i bilaga A. När ett nationellt förfarande förekommer i bilaga A, bör denna förordning vara tillämplig utan att domstolarna i en annan medlemsstat behöver undersöka huruvida villkoren i förordningen är uppfyllda. När ett nationellt insolvensförfarande inte är förtecknat i bilaga A, bör det inte omfattas av förordningens tillämpningsområde.

- (10) **Tillämpningsområdet för denna förordning bör utvidgas till att även omfatta förfaranden som stärker förutsättningarna för att undsätta ekonomiskt bärkraftiga företag som befinner sig i trångmål och ge entreprenörer en andra chans. Tillämpningsområdet bör särskilt omfatta förfaranden som gör det möjligt att rekonstruera en gäldenär i ett skede där det endast föreligger en risk för insolvens eller som innebär att gäldenären helt eller delvis behåller kontrollen över sina tillgångar och sin verksamhet. Det bör även omfatta förfaranden för skuldnedsättning eller skuldsanering för konsumenter och egenföretagare, till exempel genom nedsättning av det belopp som gäldenären ska betala eller förlängning av den betalningstid som gäldenären beviljats. Eftersom dessa förfaranden inte nödvändigtvis behöver leda till att en förvaltare utses, bör de omfattas av denna förordning, om de äger rum under en domstols kontroll eller övervakning. I detta sammanhang bör ordet "kontroll" inbegripa situationer där domstolen endast ingriper efter överklagande av en borgenär eller andra berörda parter.**

- (11) Denna förordning bör även tillämpas på förfaranden där det beviljas tillfälligt moratorium för verkställighetsåtgärder på begäran av enskilda borgenärer, om sådana åtgärder kan påverka förhandlingarna negativt och hindra utsikterna till en omstrukturering av gäldenärens verksamhet. Sådana förfaranden bör inte vara till skada för borgenärskollektivet och bör föregå andra förfaranden som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, om ingen överenskommelse kan nås om en rekonstruktionsplan.
- (12) Denna förordning bör även tillämpas på förfaranden vilkas inledande ska offentliggöras i syfte att möjliggöra för borgenärer att få kännedom om förfarandet och anmäla sina fordringar och på så sätt säkerställa förfarandenas kollektiva art och i syfte att ge borgenärerna en möjlighet att bestrida behörigheten hos den domstol som har inlett förfarandet.

Följaktligen bör denna förordning inte omfatta insolvensförfaranden som omfattas av sekretess. Dessa förfaranden kan vara viktiga i vissa medlemsstater, men deras konfidentiella art gör det omöjligt för en borgenär eller en domstol i en annan medlemsstat att få veta att sådana förfaranden inletts, vilket gör det svårt att föreskriva att deras verkningar ska erkännas i hela EU.

- (13) De kollektiva förfaranden som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning bör omfatta alla eller en betydande del av de borgenärer till vilka alla eller en avsevärd del av gäldenärens skulder hänför sig förutsatt att fordringar från de borgenärer som inte omfattas av sådana förfaranden inte berörs. Även förfaranden som endast rör gäldenärens ekonomiska borgenärer bör ingå. Förfaranden som inte omfattar gäldenärens samtliga borgenärer bör vara förfaranden i syfte att undsätta gäldenären. Sådana förfaranden som leder till att gäldenärens verksamhet definitivt upphör eller dennes tillgångar realiserats bör inbegripa gäldenärens samtliga borgenärer. Dessutom bör det faktum att vissa insolvensförfaranden för fysiska personer undantar specifika fordringskategorier, såsom fordringar avseende underhåll, från möjligheten till skuldavveckling inte innebära att dessa förfaranden inte är kollektiva.
- (14) Denna förordning bör även tillämpas på förfaranden vilka enligt vissa medlemsstaters lagstiftning inleds och genomförs under en viss tidsperiod på interimistisk eller provisorisk grund, innan en domstol meddelar ett rättsligt avgörande där det bekräftas att förfarandena fortsätter på icke-interimistisk grund. Dessa förfaranden betecknas som "interimistiska" men bör uppfylla alla övriga krav i denna förordning.
- (15) Denna förordning bör tillämpas på förfaranden som grundas på lagstiftning om insolvens. Förfaranden som grundas på allmän bolagsrätt som inte har utformats uteslutande för insolvenssituationer bör inte anses vara grundade på lagstiftning om insolvens. Skuldsanering bör inte heller omfatta specifika förfaranden i vilka skulder som innehas av fysiska personer med mycket låg inkomst och mycket få tillgångar avskrivs, förutsatt att det enligt denna typ av förfaranden aldrig föreskrivs om betalning till borgenärer.

- (16) **Förordningens tillämpningsområde bör omfatta förfaranden som föranleds av situationer där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter, dock under förutsättning att dessa svårigheter ger upphov till ett allvarligt och verkligt hot mot gäldenärens nuvarande och framtida möjligheter att betala sina skulder då de förfaller. Tidsperspektivet för att fastställa ett sådant hot kan uppgå till flera månader eller till och med mer, om man ska kunna beakta de fall där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter som hotar hans fortlevnad och på medellång sikt även hans likviditet. Detta kan till exempel vara fallet om gäldenären har gått miste om ett kontrakt som är av avgörande betydelse för honom.**
- (17) **Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om återvinning av statligt stöd från insolventa bolag, såsom dessa har tolkats i domstolens rättspraxis.**
- (18) **Insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag, samt andra företag eller institut, i den mån de omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut⁷ (i ändrad lydelse), och företag för kollektiva investeringar bör vara undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning. Sådana företag bör inte omfattas av förordningen, eftersom de omfattas av särskild tillsyn och de nationella tillsynsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa.**
- (19) **Insolvensförfaranden innebär inte nödvändigtvis ingripande av en rättslig myndighet. Uttrycket "domstol" i denna förordning bör därför i vissa bestämmelser ges en vid betydelse och inbegripa en person eller ett organ med bemyndigande enligt nationell lagstiftning att inleda insolvensförfaranden. För att förordningen ska vara tillämplig bör förfarandena (som består av åtgärder och formaliteter föreskrivna i lag) inte endast överensstämma med förordningens bestämmelser utan också vara officiellt erkända och ha rättsverkan i den medlemsstat där ett insolvensförfarande inleds.**

⁷ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

- (20) **Förvaltare definieras i denna förordning och förtecknas i bilaga B. Förvaltare som utses utan deltagande av ett dömande organ bör enligt nationell lagstiftning på lämpligt sätt underställas tillsyn och vara bemyndigade att agera i insolvensförfaranden och det nationella regelverket bör tillhandahålla adekvata regler för hantering av eventuella intressekonflikter.**
- (21) Förordningen utgår från det förhållandet att ett enda allmängiltigt insolvensförfarande inom hela [...] **unionen** knappast kan genomföras eftersom det finns så stora skillnader i materiell rätt mellan de olika medlemsstaterna. Mot bakgrund av detta skulle det ofta leda till svårigheter om rättsordningen i den stat där förfarandet inleds tillämpades undantagslöst. Detta gäller till exempel för den mycket skiftande utformningen av olika säkerhetsintressen som finns inom [...] **unionen**. Utformningen av de förmånsrätter som vissa borgenärer åtnjuter vid insolvensförfaranden skiljer sig ibland också fullständigt åt. **Vid nästa översyn av denna förordning kommer det att bli nödvändigt att fastställa ytterligare åtgärder för att förbättra förmånsrätterna för anställda på europeisk nivå.** Förordningen försöker ta hänsyn till detta på två olika sätt. Det bör å ena sidan anges särskilda bestämmelser om tillämplig lag för vissa typer av rättsliga relationer (t.ex. sakrätter och anställningsavtal). Det föreskrivs å andra sidan att det förutom ett huvudinsolvensförfarande med allmän räckvidd även ska finnas nationella förfaranden som bara omfattar tillgångar i den stat där förfarandet inleds.
- (22) Förordningen gör det möjligt att inleda huvudinsolvensförfaranden i den medlemsstat i vilken platsen där gäldenären har sina huvudsakliga intressen finns. Dessa förfaranden har allmän räckvidd och de avser att omfatta gäldenärens samtliga tillgångar. För att skydda intressen av olika slag tillåter förordningen att sekundärförfaranden inleds och löper parallellt med huvudförfarandena. Sekundärförfarandena får inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe. Verkan av sekundärförfaranden är begränsade till tillgångar som finns i den staten. Tvingande regler för samordning med huvudförfarandena tillgodoser behovet av enhetlighet i [...] **unionen**.

- (23) **Om ett huvudförfarande har inletts med avseende på en juridisk person eller ett företag i en annan medlemsstat än den där den eller det har sitt säte, bör det vara möjligt att inleda ett sekundärförfarande i den medlemsstat där denna eller detta har sitt säte, under förutsättning att gäldenären bedriver ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser i den staten mot bakgrund av rättspraxis i Europeiska unionens domstol.**
- (24) Förordningen tillämpas endast på förfaranden när platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns ligger i [...] **unionen.**
- (25) Genom denna förordning fastställs endast internationell behörighet, det vill säga att den medlemsstat utses, vars domstolar får inleda ett insolvensförfarande. Territoriell behörighet inom den medlemsstaten avgörs av den nationella rättsordningen i den berörda medlemsstaten.
- (26) **Innan ett insolvensförfarande inleds, bör den behöriga domstolen på eget initiativ undersöka om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen eller gäldenärens driftställe faktiskt befinner sig inom dess jurisdiktion.**
- (27) **Vid bedömningen av huruvida den plats där de huvudsakliga intressena finns är fastställbar för tredje man, bör man ta särskild hänsyn till borgenärerna och deras uppfattning om var en gäldenär förvaltar sina intressen. Om platsen där de huvudsakliga intressena finns ändras kan detta kräva att borgenärerna vid lämplig tidpunkt informeras om den nya plats där gäldenären bedriver sin verksamhet, till exempel genom att adressförändringen påpekas i affärskorrespondens eller genom att den nya platsen offentliggörs på andra lämpliga sätt.**
- (28) **Denna förordning bör innehålla ett antal garantier, som ska förhindra att forum shopping används i bedrägligt syfte eller missbrukas.**

- (29) **Det bör därför gå att motbevisa antagandet att sätet, det huvudsakliga verksamhetsstället och hemvisten är platsen för de huvudsakliga intressena och domstolen bör göra en noggrann bedömning av om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen faktiskt finns i den medlemsstaten.**

I fråga om företag bör det vara möjligt att motbevisa detta antagande, om företagets huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat än den där det har sitt säte och en övergripande bedömning av alla relevanta faktorer på ett sätt som är fastställbart för tredje part visar att centrum för företagets ledning och övervakning samt för tillvaratagande av företagets intressen finns i denna andra medlemsstat.

När det gäller en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, bör det till exempel vara möjligt att motbevisa detta antagande, om huvuddelen av gäldenärens tillgångar finns utanför den medlemsstat i vilken denne har sin hemvist eller om det kan fastställas att den huvudsakliga anledningen till att denne flyttade var att ansöka om insolvensförfarande inom den nya jurisdiktionen och om en sådan ansökan påtagligt skulle vara till nackdel för de borgenärers intressen vilkas förehavanden med gäldenären ägde rum före förflyttningen.

- (30) **I samma syfte att förhindra att forum shopping används i bedrägligt syfte eller missbrukas bör antagandena att platsen för de huvudsakliga intressena finns där sätet, den enskilda personens huvudsakliga verksamhetsställe eller hemvist inte vara tillämpliga, när det gäller bolag, andra juridiska personer eller enskilda personer som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare, om gäldenären har flyttat sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsställe till en annan medlemsstat inom en period av tre månader före ansökan om att inleda ett insolvensförfarande, eller, när det gäller en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, om gäldenären har flyttat sin hemvist till en annan medlemsstat inom en period av sex månader före ansökan om att inleda ett insolvensförfarande.**

- (31) Om omständigheterna i målet ger upphov till tvivel om domstolens behörighet, bör domstolen i alla händelser kräva att gäldenären lämnar ytterligare bevisning till stöd för sina påståenden och, om tillämplig lag för insolvensförfarandet så tillåter, ge gäldenärens borgenärer möjlighet att lägga fram sina synpunkter beträffande domstolens behörighet.
- (32) När den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnats anser att platsen för de huvudsakliga intressena inte är belägen på dess territorium, bör den inte inleda något huvudinsolvensförfarande.
- (33) Dessutom bör gäldenärens borgenärer ha tillgång till ett effektivt rättsmedel mot beslutet om att inleda insolvensförfaranden. Följderna av ett överklagande av ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande bör regleras i nationell lagstiftning.

[...]

- (34) Domstolarna i den medlemsstat där ett insolvensförfarande inleds bör också vara behöriga att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta. Sådan talan inbegriper talan om återvinning (*avoidance actions*) riktade mot svarande i andra medlemsstater samt talan som avser skyldigheter som uppkommer under insolvensförfarandet, såsom förskottsbetalning av förfarandekostnaderna. Talan för fullgörelse av skyldigheter enligt ett avtal som gäldenären ingick före inledandet av förfarandet utgör däremot inte en direkt följd av förfarandet. Om en sådan talan hänger samman med en annan talan som grundar sig på allmän civil- och handelsrätt, bör förvaltaren kunna väcka talan i båda fall vid domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, om förvaltaren anser det mer effektivt. Detta kan till exempel vara fallet om förvaltaren avser att kombinera en talan om ställföreträdaransvar på grundval av insolvenslagstiftning med en talan grundad på bolagslagstiftning eller allmänna skadeståndsregler.

- (35) Den domstol som har behörighet att inleda huvudinsolvensförfaranden bör ha rätt att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder från den tidpunkt då det begärdes att förfarandet skulle inledas. Säkerhetsåtgärder såväl före som efter det att ett insolvensförfarande har inletts är av stor vikt för att garantera effektiviteten i förfarandet. Enligt förordningen tillhandahålls olika möjligheter till sådana åtgärder. Den domstol som är behörig när det gäller huvudinsolvensförfarandet bör också kunna besluta om tillfälliga säkerhetsåtgärder för egendom som finns inom andra medlemsstaters territorium. En [...] **förvaltare** som utses interimistiskt bör dessutom, innan huvudinsolvensförfarandet inleds, i de medlemsstater där gäldenären har ett driftställe, kunna begära att de säkerhetsåtgärder vidtas som är möjliga enligt dessa staters rättsordning.
- 36) **Innan huvudinsolvensförfarandet inleds, bör rätten att begära att ett insolvensförfarande ska inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe vara begränsad till lokala borgenärer och offentliga myndigheter eller till fall där huvudförfarande inte kan inledas enligt rättsordningen i den medlemsstat i vilken den plats där gäldenären har sina huvudsakliga intressen finns. Skälet till denna begränsning är att fall där territoriella insolvensförfaranden begärs före det huvudsakliga insolvensförfarandet ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt.**
- 37) Sedan huvudinsolvensförfarandet har inletts är rätten att begära att ett insolvensförfarande ska inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe inte begränsad enligt denna förordning. [...] **Förvaltaren** i huvudinsolvensförfarandet eller andra personer med bemyndigande enligt nationell rätt får begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds.

- 38) Denna förordning bör fastställa bestämmelser om var gäldenärens tillgångar ska anses finnas och dessa bestämmelser bör tillämpas vid fastställande av vilka tillgångar som hör till huvudförfarandet eller sekundära förfaranden, eller till situationer som berör tredje mans sakrättsliga skydd. I förordningen bör det särskilt anges att ett europeiskt patent med enhetlig verkan, ett gemenskapsvarumärke eller likartade rättigheter, såsom gemenskapens växtförädlarrätt eller gemenskapsformgivning, endast bör ingå i huvudförfaranden.
- (39) Sekundära insolvensförfaranden kan tjäna olika syften, förutom skydd av lokala intressen. Det kan uppkomma fall när gäldenärens **konkursbo** är alltför komplext för att förvaltas som en enhet eller när skillnaderna i de berörda rättssystemen är så stora att svårigheter kan uppstå genom att verkningarna av rättsordningen i den stat där förfarandet inleds utsträcks till att omfatta övriga stater där tillgångarna finns. Av detta skäl får [...] **förvaltaren** i huvudförfarandet begära att sekundärförfaranden inleds när detta krävs för en effektiv förvaltning av **konkursboet**.
- (40) Sekundärförfaranden kan också hämma en effektiv förvaltning av konkursboet. Denna förordning fastställer därför två specifika situationer, där den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärförfarande bör kunna skjuta upp eller vägra att inleda förfarandet på begäran av förvaltaren i huvudförfarandet. För det första ger förordningen förvaltaren i huvudförfarandet möjlighet att göra ett åtagande gentemot lokala borgenärer om att de kommer att behandlas som om ett sekundärförfarande hade inletts. Detta åtagande måste uppfylla ett antal villkor som anges i förordningen, i synnerhet måste det godkännas med kvalificerad majoritet av lokala borgenärer. Om ett sådant åtagande har gjorts, bör den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärförfarande kunna vägra att inleda förfarandet, om den är förvissad om att åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen. Vid sin bedömning av dessa intressen bör domstolen ta hänsyn till att åtagandet har godkänts av en kvalificerad majoritet av de lokala borgenärerna.

- (41) Vad åtagandet angår bör de tillgångar och rättigheter som finns i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe utgöra en underkategori till konkursboet och förvaltaren i huvudförfarandet bör vid fördelningen av dessa eller av behållningen efter realisering av dessa respektera den förmånsrätt som borgenärer skulle ha haft, om ett sekundärförfarande hade inletts i den medlemsstaten.
- (42) Nationell lagstiftning bör i förekommande fall tillämpas för godkännande av åtagandet. Särskilt om omröstningsreglerna för antagande av en rekonstruktionsplan enligt nationell lagstiftning kräver ett förhandsgodkännande av borgenärernas fordringar, bör dessa fordringar anses vara godkända för omröstning om åtagandet. Om det finns olika förfaranden för antagande av rekonstruktionsplaner enligt nationell lagstiftning, bör medlemsstaterna ange vilket förfarande som ska vara tillämpligt i sammanhanget.
- (43) Denna förordning bör dessutom fastställa möjligheten att domstolen tillfälligt skjuter upp prövningen av en ansökan om att inleda ett sekundärförfarande, när det i huvudförfarandet har beviljats ett tillfälligt moratorium för enskilda verkställighetsförfaranden, i syfte att bevara ett sådant moratoriums verkan. Domstolen bör kunna bevilja att förfarandet tillfälligt skjuts upp, om den är förvissad om att lämpliga åtgärder har vidtagits för att skydda lokala borgenärers intressen. I detta fall bör alla borgenärer som kan påverkas av resultatet av förhandlingarna om en rekonstruktionsplan underrättas om förhandlingarna och tillåtas att delta i dem.

För att garantera ett effektivt skydd för lokala intressen bör förvaltaren i huvudförfarandet inte kunna realisera eller omlokalisera tillgångar i den medlemsstat där ett driftställe är beläget på ett oegentligt sätt, särskilt om det sker för att motverka möjligheterna att tillgodose sådana intressen i fall att sekundärförfaranden inleds därefter.

- (44) **Inget i denna förordning bör hindra att domstolarna i den medlemsstat där ett sekundärförfarande har inletts beivrar eventuella åsidosättanden av de skyldigheter som åligger gäldenärens ställföreträdare, förutsatt att dessa domstolar är behöriga att handlägga sådana tvister enligt nationell lagstiftning.**
- (45) **Huvudinsolvensförfaranden och sekundärförfaranden kan bidra till en effektiv förvaltning av gäldenärens konkursbo eller till en effektiv avyttring av de samlade tillgångarna, om det finns ett välfungerande samarbete mellan de berörda aktörerna i alla parallella förfaranden. En viktig förutsättning för detta är ett nära samarbete mellan de olika förvaltarna och de berörda domstolarna, särskilt genom utbyte av tillräcklig information. För att säkerställa huvudförfarandets dominerande roll bör förvaltaren i detta förfarande ges flera möjligheter att ingripa i sekundära insolvensförfaranden som pågår samtidigt. I sekundärförfaranden bör förvaltaren särskilt kunna föreslå en rekonstruktionsplan eller ackord eller ansöka om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp. I sitt samarbete bör förvaltare och domstolar beakta bästa praxis för samarbete i gränsöverskridande insolvensfall i enlighet med de principer och riktlinjer för kommunikation och samarbete som har antagits av europeiska och internationella organisationer som är verksamma på insolvensrättens område, i synnerhet de relevanta riktlinjer som FN:s kommission för internationell handelsrätt (Uncitral) har tagit fram.**

- (46) **Inför ett sådant samarbete får förvaltare och domstolar ingå avtal och protokoll i syfte att underlätta gränsöverskridande samarbete vid multipla insolvensförfaranden i olika medlemsstater som avser samma gäldenär eller medlemmar av samma koncern, om detta är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Sådana avtal och protokoll kan variera i form (skriftlig eller muntlig) och räckvidd (från allmän till specifik) och kan ingås av olika parter. I enkla, allmänna avtal kan behovet av nära samarbete mellan parterna framhållas utan att specifika frågor tas upp, medan mer detaljerade, specifika avtal fastställer en ram av principer för multipla insolvensförfaranden och kan godkännas av de berörda domstolarna, om den nationella lagstiftningen så kräver. De kan återspegla avtal mellan parterna om att ta eller vidta eller låta bli att ta eller vidta vissa steg eller åtgärder.**
- (47) **På motsvarande sätt får domstolar i olika medlemsstater samarbeta genom samordning vid utseende av förvaltare. I detta sammanhang får de utse en enda förvaltare för flera insolvensförfaranden som rör samma gäldenär eller olika medlemmar i en koncern, under förutsättning att detta är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande, framför allt med eventuella krav rörande förvaltarens kompetens och licensiering.**
- (48) **Denna förordning bör garantera en effektiv förvaltning av insolvensförfaranden som rör olika företag som ingår i en koncern.**

- (49) När ett insolvensförfarande har inletts för flera företag inom samma koncern, bör det finnas ett välfungerande samarbete mellan de aktörer som medverkar i dessa förfaranden. De olika förvaltarna och de berörda domstolarna bör därför ha en liknande skyldighet att samarbeta och kommunicera med varandra som de som medverkar i huvud- och sekundärförfaranden rörande samma gäldenär. Samarbete mellan förvaltare bör aldrig strida mot borgenärernas intressen i respektive förfarande och syftet med detta samarbete bör vara att finna en lösning som ger upphov till synergieffekter i hela koncernen.
- (50) Införandet av bestämmelser om insolvens i koncerner bör inte begränsa möjligheten för en domstol att inleda insolvensförfaranden för flera företag inom samma koncern i en enda jurisdiktion, om domstolen anser att platsen för dessa företags huvudsakliga intressen är belägen i en och samma medlemsstat. I sådana situationer bör domstolen även om lämpligt kunna utse samma förvaltare i alla de berörda förfarandena, under förutsättning att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
- (51) I syfte att ytterligare förbättra samordningen av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern och för att möjliggöra en samordnad rekonstruktion av koncernen, bör det införas processrättsliga regler för samordning av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern. Målet för denna samordning bör vara att säkerställa ändamålsenlighet i samordningen, med bibehållen respekt för varje koncernmedlems status som separat juridisk person.

- (52) En förvaltare som har utsetts i ett konkursförfarande som inletts rörande en koncernmedlem bör ha möjlighet att begära att ett samordningsförfarande för koncerner inleds. Om den lagstiftning som tillämpas på insolvensförfarandet så kräver, bör denna förvaltare erhålla det tillstånd som krävs innan en sådan begäran görs. Begäran bör innehålla en specificering av de väsentliga inslagen i samordningsförfarandet, framför allt samordningsplanen i stora drag, ett förslag om vem som ska utses till samordnare och en översikt över de uppskattade kostnaderna för samordningsförfarandet.
- (53) För att säkerställa frivillighet i samordningsförfarandet för koncerner bör de medverkande förvaltarna ha möjlighet att motsätta sig deltagande i förfarandet inom en angiven tidsperiod.
- För att de medverkande förvaltarna ska ha möjlighet att fatta ett välgrundat beslut om deltagande i samordningsförfarandet för koncerner bör förvaltarna i ett tidigt skede få information om de väsentliga inslagen i samordningsförfarandet. En förvaltare som ursprungligen invände mot deltagande i samordningsförfarandet bör emellertid senare kunna begära att få delta i förfarandet. I så fall bör samordnaren fatta ett beslut om en sådan begärans tillåtlighet. Samtliga förvaltare, inbegripet den begärande förvaltaren, bör informeras om samordnarens beslut och bör ha möjlighet att bestrida beslutet inför den domstol som har inlett samordningsförfarandet.
- (54) Ett samordningsförfarande för koncerner bör alltid syfta till att underlätta en ändamålsenlig förvaltning av insolvensförfarandena för koncernens medlemmar och ha en allmänt positiv verkan för borgenärerna. Det bör genom denna förordning därför säkerställas att den domstol till vilken en begäran om samordningsförfarande för koncerner har inlämnats gör en bedömning av dessa kriterier, innan ett samordningsförfarande för koncerner inleds.

- (55) På samma sätt bör fördelarna med ett samordningsförfarande för koncerner aldrig omintetgöras av kostnaderna för förfarandet. Det är därför nödvändigt att säkerställa att kostnaderna för samordningsförfarandet och den andel av dessa som varje koncernmedlem ska bära är lämpliga, proportionella och rimliga och att dessa fastställs i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts. De medverkande förvaltarna bör också ha möjlighet att kontrollera dessa kostnader från ett tidigt skede i förfarandet. Den nationella lagstiftningen kan kräva att en förvaltare ansöker om godkännande från en domstol eller borgenärskommitté.

Om samordnaren bedömer att fullgörandet av uppgifterna kräver en avsevärd ökning av kostnaderna i förhållande till de ursprungligen uppskattade kostnaderna och i alla händelser om kostnaderna överstiger 10 % av de uppskattade kostnaderna, bör samordnaren bemyndigas att överskrida dessa kostnader av den domstol som har inlett samordningsförfarandet. Den domstol som har inlett samordningsförfarandet bör, innan den fattar beslut, ge de deltagande förvaltarna möjlighet att yttra sig inför domstolen för att framföra sina synpunkter om det lämpliga med samordnarens begäran.

- (56) För koncernmedlemmar som inte deltar i ett samordningsförfarande för koncerner bör det i denna förordning också fastställas en alternativ mekanism för att kunna uppnå en samordnad rekonstruktion av koncernen. En förvaltare som utses i ett förfarande rörande en koncernmedlem bör ha rätt att ansöka om att varje åtgärd skjuts upp i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som har inletts med avseende på andra koncernmedlemmar som inte omfattas av samordningsförfaranden för koncerner. Ett sådant uppskjutande får endast begäras om en rekonstruktionsplan läggs fram för medlemmarna i den berörda koncernen, förutsatt att denna plan skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts och att uppskjutandet är nödvändigt för att se till att planen kan genomföras korrekt.

- (57) **Ingenting i denna förordning bör hindra medlemsstaterna från att fastställa nationella bestämmelser som kompletterar bestämmelserna om samarbete, kommunikation och samordning av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern i denna förordning, under förutsättning att tillämpningsområdet för dessa nationella bestämmelser är begränsat till det nationella området och att tillämpningen av dem inte inverkar på denna förordnings ändamålsenlighet.**
- (58) **Bestämmelserna om samarbete, kommunikation och samordning inom ramen för insolvens rörande medlemmar av en koncern i denna förordning bör endast gälla i den mån förfaranden avseende olika medlemmar av samma koncern har inletts i mer än en medlemsstat.**
- (59) **En borgenär som har sitt hemvist eller sitt säte inom unionen bör ha rätt att anmäla sina fordringar i vart och ett av de insolvensförfaranden som pågår i unionen, som avser gäldenärens tillgångar. Detta bör även gälla skattemyndigheter och socialförsäkringsorgan. Ingenting i denna förordning får hindra förvaltaren från att anmäla fordringar på vissa borgenärsgruppers vägnar, t.ex. arbetstagare, om detta medges i den nationella lagstiftningen. För att borgenärerna ska behandlas lika måste dock utdelningarna samordnas. En borgenär bör få behålla det han har fått i utdelning i ett insolvensförfarande, men bör få delta i utdelningen av de sammanlagda tillgångarna i ett annat förfarande först när borgenärer med samma förmånsrättsliga ställning har fått samma andel i sina fordringar.**

- (60) **Det är viktigt att borgenärer som har sin hemvist eller sitt säte i unionen underrättas om att insolvensförfaranden som rör deras gäldenärs tillgångar har inletts. För att garantera en snabb överföring av information till borgenärerna bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁸ inte vara tillämplig, när den här förordningen hänvisar till skyldigheten att informera borgenärer. Användningen av standardformulär, som finns på unionens alla officiella språk, bör göra det lättare för borgenärer att anmäla fordringar i förfaranden som inletts i en annan medlemsstat. Konsekvenserna av inlämnandet av ofullständigt ifyllda standardformulär bör behandlas i enlighet med nationell lagstiftning.**
- (61) Enligt förordningen bör beslut som rör inledande, genomförande och slutförande av ett insolvensförfarande inom förordningens tillämpningsområde erkännas omedelbart, liksom beslut som har direkt samband med detta insolvensförfarande. Det automatiska erkännandet bör således leda till att de verkningar som förfarandet får genom rättsordningen i den stat där det inleds utsträcks till alla övriga medlemsstater. Erkännandet av de beslut som fattas av medlemsstaternas domstolar bör vila på principen om ömsesidigt förtroende. Därför bör grunderna för icke-erkännande reduceras till ett nödvändigt minimum. Enligt denna princip bör även konflikten lösas om domstolarna i två medlemsstater anser sig behöriga att inleda ett huvudinsolvensförfarande. Beslutet i den domstol som först inleder ett förfarande bör erkännas i de andra medlemsstaterna utan att de ges befogenhet att pröva denna domstols beslut.

⁸ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

- (62) I förordningen bör anges, för de områden som den omfattar, enhetliga lagvalsregler som inom sitt tillämpningsområde, ersätter nationella internationellt privaträttsliga regler. Om inte annat anges bör rättsordningen i den medlemsstat där förfarandet inleds vara tillämplig (*lex concursus*). Denna lagvalsregel om lagkonflikter bör gälla både för huvudförfarandet och lokala förfaranden. *Lex concursus* bestämmer samtliga verkningar av insolvensförfarandet; såväl processuella som materiella, för berörda personer och rättsliga förhållanden. *Lex concursus* anger alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett insolvensförfarande.
- (63) Det automatiska erkännandet av ett insolvensförfarande i den stat där förfarandet inleds kan hämma tillämpningen av de regler enligt vilka transaktioner genomförs i andra medlemsstater. För att skydda berättigade förväntningar och säkerheten vid transaktioner i andra medlemsstater än den medlemsstat där förfaranden inleds bör det anges ett antal undantag från den allmänna regeln.
- (64) Det finns ett särskilt behov av en särreglering när det gäller sakrättsliga frågor eftersom dessa är mycket viktiga för kreditväsendet. Grunderna, giltigheten och omfattningen av dessa sakrätter bör därför i allmänhet regleras enligt *lex situs* rättsordning och bör inte beröras av att ett insolvensförfarande inleds. En sakrättsligt skyddad rättsinnehavare bör därför kunna bibehålla sin rätt att separera egendom som omfattas av skyddet. Om tillgångarna är sakrättsligt skyddade enligt *lex situs* i en medlemsstat men huvudförfarandet genomförs i en annan medlemsstat, kan **förvaltaren** i huvudförfarandet begära att ett sekundärförfarande inleds vid den domstol som är behörig om en sakrätt görs gällande och om gäldenären har ett driftställe där. Om något sekundärförfarande inte inleds, måste överskottet vid försäljning av den tillgång som omfattas av sakrätt tillföras **förvaltaren** i huvudförfarandet.

- (65) **Denna förordning innehåller flera bestämmelser om en domstols möjligheter att skjuta upp inledandet av ett förfarande eller ett verkställighetsförfarande. Ett sådant uppskjutande får inte påverka borgenärers eller tredje mans sakrätt.**
- (66) Om kvittning inte är tillåten enligt inledningsstatens rättsordning bör borgenären likväl ha rätt till kvittning om detta är möjligt enligt tillämplig lag avseende den insolvente gäldenärens fordran. På detta sätt kommer kvittningen att få ett slags garantifunktion som grundas på rättsliga bestämmelser på vilka den berörde borgenären kan förlita sig vid den tidpunkt då fordran uppstår.
- (67) Det finns ett behov av skydd även för betalningssystem och finansiella marknader. Detta gäller till exempel de avtal om avveckling och nettnings som dessa system innehåller samt avyttring av värdepapper och de säkerheter som ställs för dessa transaktioner, vilket särskilt regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁹. För sådana transaktioner ska därför endast den rättsordning gälla som är tillämplig på det berörda systemet eller på den berörda marknaden. Denna bestämmelse syftar till att förhindra att de mekanismer för betalning och avveckling av transaktioner som gäller i betalnings- eller kvittningssystemen eller på medlemsstaternas reglerade finansiella marknader ändras om en deltagare blir insolvent. I direktiv 98/26/EG finns särskilda bestämmelser som bör ha företräde framför bestämmelserna i denna förordning.

⁹ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (68) För att skydda arbetstagarna och sysselsättningen måste de verkningar som insolvensförfarandena har för anställningsförhållandena och för parternas rättigheter och skyldigheter regleras genom den rättsordning som är tillämplig på avtalet enligt de allmänna reglerna om lagkonflikter. I fall där upphörande av anställningsavtal kräver en domstols eller en administrativ myndighets godkännande bör dessutom den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe vara fortsatt behörig att bevilja ett sådant godkännande även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.

Alla andra rättsliga frågor rörande insolvens, till exempel huruvida arbetstagarnas fordringar ska skyddas genom förmånsrätt och vilken prioritet denna förmånsrätt i förekommande fall ska ha, bör regleras enligt den medlemsstats rättsordning där ett förfarande (huvudinsolvensförfarande eller sekundärförfarande) har inletts förutom i de fall där ett åtagande har gjorts för att undvika sekundärförfaranden i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

- (69) Lagstiftningen i den medlemsstat där en rättegång eller ett skiljeförfarande pågår bör vara tillämplig för att avgöra vilka verkningar ett insolvensförfarande ska ha på en pågående rättegång eller ett pågående skiljeförfarande avseende tillgångar eller rättigheter som ingår i gäldenärens konkursbo. Denna bestämmelse bör dock inte påverka nationella regler för erkännande och verkställighet av skiljedomar.
- (70) Vissa regler i denna förordning bör vara tillräckligt flexibla för att ta hänsyn till särskilda processrättsliga regler i domstolssystemen i vissa medlemsstater. Hänvisningar i denna förordning till en underrättelse från ett dömande organ i en medlemsstat inbegriper därför ett förordnande från detta dömande organ om att underrättelse ska ske, om detta krävs enligt en medlemsstats processrättsliga regler.

- (71) Av affärshänsyn bör på förvaltarens begäran det väsentliga innehållet i beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggöras i en annan medlemsstat. Om det finns ett driftsställe i den berörda medlemsstaten, bör ett sådant offentliggörande vara obligatoriskt. I inget av fallen bör emellertid offentliggörandet vara ett villkor för att det utländska förfarandet ska erkännas.
- (72) För att förbättra informationen till borgenärer och berörda domstolar och för att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds, bör medlemsstaterna åläggas att offentliggöra relevant information i gränsöverskridande insolvensfall i ett offentligt elektroniskt register. För att underlätta tillgången till denna information för borgenärer och domstolar som har hemvist eller är belägna i en annan medlemsstat, bör denna förordning innehålla bestämmelser om sammankoppling av insolvensregister via e-juridikportalen. Medlemsstaterna bör ha rätt att offentliggöra relevant information i flera register och det bör vara möjligt att ansluta mer än ett register per medlemsstat.
- (73) I denna förordning bör det fastställas vilken minimimängd information som måste offentliggöras i registren. Medlemsstaterna bör inte hindras från att lägga till ytterligare information. När gäldenären är en enskild person bör registren endast behöva ange ett registreringsnummer om denne bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare. Registreringsnumret bör uppfattas som det unika registreringsnummer för dennes egenföretag eller yrkesverksamhet som offentliggjorts i handelsregistret, om ett sådant finns.
- (74) Information om vissa aspekter av förfarandet är väsentligt för borgenärer, så som tidsfrister för att anmäla fordringar eller för att överklaga beslut. Denna förordning bör dock inte ålägga medlemsstaterna att beräkna dessa tidsfrister på individuell grund. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fullgöra sina skyldigheter genom att lägga till länkar till e-juridikportalen, där självförklarande information kommer att ges om kriterierna för beräkning av sådana tidsfrister.

- (75) **För att i tillräckligt hög grad skydda uppgifter om enskilda som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare bör medlemsstaterna ha möjlighet att göra tillgång till denna information avhängig av kompletterande sökkriterier, så som gäldenärens personnummer, adress eller födelsedatum eller den behöriga domstolens domkrets, eller att göra tillgång beroende av en ansökan till en behörig myndighet eller ett styrkt legitimt intresse.**

Medlemsstaterna bör också tillåtas att inte föra in information om enskilda som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare i sina insolvensregister.

I så fall bör medlemsstaterna se till att relevant information sänds till var och en av borgenärerna och att anspråk från borgenärer som inte har mottagit sådan information inte berörs av förfarandet.

- (76) Det kan finnas fall då några berörda personer inte känner till att ett förfarande har inletts och rättshandlar i god tro i strid med den nya situationen. För att skydda sådana personer som infriar en skuld hos gäldenären därför att de inte känner till att ett förfarande har inletts utomlands bör betalningen anses som befriande även om den skulle ha gjorts till den utländske **förvaltaren**.

[...]

- (77) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁰.
- (78) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att främja tillämpningen av stadgans artiklar 8, 17 och 47 om skydd av personuppgifter, om rätt till egendom och om rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.
- (79) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹² gäller för behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning i dess ändrade lydelse.
- (80) Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister.

¹⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

¹¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹² EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (81) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (82) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget [...] om Europeiska [...] **unionens funktionssätt**, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (83) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget [...] om Europeiska [...] **unionens funktionssätt**, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

KAPITEL I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

- 1. Denna förordning ska tillämpas på offentliga kollektiva förfaranden, inbegripet interimistiska förfaranden, vilka grundar sig på lagstiftning om insolvens och i vilka, för räddnings-, skuldsanerings-, omstrukturerings- eller likvidationsändamål,**
- a) gäldenären helt eller delvis berövas rådigheten över sina tillgångar och en förvaltare utses,**
 - b) gäldenärens tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol, eller**
 - c) ett uppskjutande av enskilda exekutiva förfaranden beviljas av en domstol eller på grund av lag i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer förutsatt att de förfaranden där uppskjutande beviljas i)**
tillhandahåller lämpliga åtgärder för att skydda borgenärskollektivets intressen och ii) efterföljs av ett av förfarandena i led a eller b om ingen överenskommelse nåtts.

Om de förfaranden som avses i denna punkt får inledas i situationer där det endast föreligger en risk för insolvens måste ändamålet med dem vara att undvika insolvens för gäldenären eller att hans affärsverksamhet upphör.

De förfaranden som avses i detta stycke förtecknas i bilaga A.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på de förfaranden som avses i punkt 1 som rör
- a) försäkringsföretag,
 - b) kreditinstitut,
 - c) värdepappersföretag, samt andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG i ändrad lydelse, och
 - d) företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1. ***kollektiva förfaranden***: förfaranden som inbegriper samtliga eller en betydande del av gäldenärens borgenärer, i det senare fallet under förutsättning att förfarandena inte påverkar fordringar från borgenärer som inte omfattas av dessa förfaranden,
- 2. ***företag för kollektiva investeringar***: företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG och alternativa investeringsfonder enligt definitionen i direktiv 2011/61/EU,
- 3. ***gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar***: en gäldenär mot vilken ett insolvensförfarande har inletts som inte nödvändigtvis inbegriper utseende av en förvaltare eller en fullständig överföring av rättigheterna och skyldigheterna att förvalta gäldenärens tillgångar till en förvaltare, och där gäldenären därför åtminstone delvis har kvar kontrollen över sina tillgångar och sin verksamhet.

4. ***insolvensförfaranden:*** de förfaranden som förtecknas i bilaga A.
5. ***förvaltare:*** varje person eller institution som, även tillfälligt, har till uppgift att
- i) kontrollera och godkänna fordringar som lämnats in i insolvensförfarandet,
 - ii) representera borgenärernas gemensamma intresse,
 - iii) helt eller delvis förvalta de tillgångar över vilka gäldenären berövats sin rådighet,
 - iv) realisera de tillgångar som avses i iii, eller
 - v) övervaka förvaltningen av gäldenärens verksamheter.

Dessa personer och institutioner förtecknas i bilaga B.

6. ***domstol:***
- i) i artiklarna 1.1 b och c, 4.2, 5, 6, 21.3, 24.2 j, 36, 39 och 61–77, en medlemsstats dömande organ,
 - ii) i alla övriga artiklar, en medlemsstats dömande organ eller andra behöriga organ som har behörighet att inleda ett insolvensförfarande, att bekräfta att ett sådant förfarande har inletts eller att fatta beslut under förfarandet.
7. ***beslut om att inleda insolvensförfaranden:***
- i) ett beslut av en domstol att inleda insolvensförfaranden eller bekräfta att sådana förfaranden har inletts, och
 - ii) ett beslut av en domstol att utse en förvaltare.

8. *tidpunkten för inledande av förfarandet*: den tidpunkt från vilken beslutet att inleda insolvensförfarandet gäller, oavsett om beslutet är slutligt eller inte.
9. *den medlemsstat där tillgångar finns*: för så vitt angår
- i) registrerade aktier i andra företag än sådana som avses i led ii, den medlemsstat inom vars territorium det företag som har utfärdat aktierna har sitt säte,
 - ii) finansiella instrument till vilka äganderätten framgår av uppgifter i ett register eller på ett konto som upprätthålls av eller på uppdrag av en mellanhand (book entry securities), den medlemsstat där registret eller kontot på vilka uppgifterna finns införda förs,
 - iii) likvida medel på konton hos ett kreditinstitut, den medlemsstat som framgår av det internationella bankkontonumret (IBAN) för kontot, eller, när det gäller likvida medel på konton hos ett kreditinstitut som saknar IBAN, den medlemsstat där det kreditinstitut som för bankkontot har sitt huvudkontor eller om kontot förs av en filial, agentur eller annan etablering den medlemsstat där filialen, agenturen eller den andra etableringen är belägen,
 - iv) egendom och rättigheter som har registrerats i ett annat offentligt register än de som avses i led i, den medlemsstat under vars överinseende registret förs,
 - v) europeiska patent, den medlemsstat för vilken det europeiska patentet har beviljats,
 - vi) upphovsrätt och närstående rättigheter, den medlemsstat inom vars territorium innehavaren av sådana rättigheter har sin hemvist eller sitt säte,

- vii) annan materiell egendom än den som avses i leden i–iv, den medlemsstat inom vars territorium egendomen finns,
- viii) andra fordringar på tredje man än de som avses i led^oiii, den medlemsstat inom vars territorium tredje man i fråga har sina huvudsakliga intressen, enligt definitionen i artikel 3.1.

- 10. **driftställe:** varje verksamhetsplats där gäldenären annat än tillfälligt bedriver – eller under de tre månader som föregår begäran om inledande av huvudinsolvensförfarandet har bedrivit – ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.
- 11. **lokala borgenärer:** de borgenärer vilkas fordringar på gäldenären uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe i en annan medlemsstat än den där gäldenärens har sina huvudsakliga intressen.
- 12. **koncern:** ett moderföretag med alla tillhörande dotterföretag.
- 13. **moderföretag:** ett företag som antingen direkt eller indirekt kontrollerar ett eller flera dotterföretag. Ett företag som utarbetar koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ska anses vara ett moderföretag.

Artikel 3

Internationell behörighet

- 1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande (*huvudförfarande*). Platsen där de huvudsakliga intressena finns ska vara den plats där gäldenären vanligtvis förvaltar sina intressen på ett sätt som är fastställbart för tredje man.**

För bolag och andra juridiska personer ska sätet anses vara platsen där de huvudsakliga intressena finns, om inte annat visas. Detta antagande gäller endast om sätet inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av tre månader före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

När det gäller enskilda som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe, om inte annat visas. Detta antagande gäller endast om den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av tre månader före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

För varje annan person ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara dennes hemvist, om inte annat visas. Detta antagande gäller endast om hemvisten inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en period av sex månader före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

2. När platsen där en gäldenärs huvudsakliga intressen finns befinner sig inom en medlemsstats territorium, har domstolarna i en annan medlemsstat behörighet att inleda ett insolvensförfarande endast om gäldenären har ett driftställe i den senare medlemsstaten. Verkningarna av detta förfarande får enbart omfatta gäldenären tillhörig egendom som finns inom denna medlemsstats territorium.
3. **När ett insolvensförfarande har inletts i enlighet med punkt 1, ska förfaranden som inleds därefter i enlighet med punkt 2 vara sekundärförfaranden.**
4. **Ett territoriellt insolvensförfarande enligt punkt 2 får inledas innan ett huvudförfarande med tillämpning av punkt 1 inleds endast i följande fall, nämligen**
 - a) om ett insolvensförfarande enligt punkt 1 inte kan inledas enligt de förutsättningar som gäller enligt rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium platsen där gäldenärens huvudsakliga intressen finns, eller
 - b) om begäran att inleda ett territoriellt insolvensförfarande har gjorts av
 - i) en borgenär vars fordran uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe som finns inom territoriet till den medlemsstat där begäran att inleda ett territoriellt förfarande har gjorts, eller
 - ii) en offentlig myndighet som, enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium driftstället är beläget, har rätt att begära att insolvensförfaranden inleds.

När ett huvudinsolvensförfarande inleds blir det territoriella insolvensförfarandet ett sekundärförfarande.

Artikel 4

Prövning av behörighetsfrågan

- 1. Den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnas in ska självant pröva om den är behörig enligt artikel 3. Beslutet att inleda insolvensförfarandet ska ange vilka bestämmelser domstolens behörighet grundar sig på och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.**
- 2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna, när insolvensförfaranden inleds i enlighet med nationell lagstiftning utan beslut av domstol, överlåta åt den förvaltare som utsetts i förfarandena att pröva om den medlemsstat som mottagit en ansökan om att inleda insolvensförfaranden är behörig enligt artikel 3. Om så är fallet ska förvaltaren i beslutet om inledande av förfarandet ange grunderna för behörigheten, och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.**

Artikel 5

Rättslig prövning av beslutet att inleda huvudförfarande

- 1. Gälldenären eller varje borgenär får väcka talan vid domstol mot ett beslut om att inleda ett huvudförfarande på grundval av internationell behörighet.**
- 2. Beslutet om att inleda huvudförfarande kan överklagas av andra parter än de som avses i punkt 1 eller på andra grunder än bristande behörighet, om detta medges i den nationella lagstiftningen.**

Artikel 6

Behörighet att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta

- 1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts i enlighet med artikel 3 ska vara behöriga att pröva en talan som är direkt hänförlig till insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta, till exempel en talan om återvinning.**
- 2. När en sådan talan som avses i punkt 1 har samband med en talan på privaträttens område mot samma svarande kan förvaltaren väcka talan i båda målen vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium svaranden har hemvist eller, om talan väcks mot flera svarande, vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium någon av dem är bosatt, förutsatt att dessa domstolar är behöriga enligt bestämmelserna i förordning EU) nr 1215/2012. Samma sak bör gälla en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, förutsatt att denne gäldenär enligt nationell lagstiftning har rätt att väcka talan som företrädare för konkursboet.**
- 3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska en talan anses ha samband med en annan talan om de har ett sådant samband att en gemensam handläggning och ett gemensamt avgörande är påkallat för att undvika att oförenliga avgöranden meddelas som en följd av att frågorna prövas i olika rättegångar.**

Tillämplig lag

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet inleds, nedan kallad *inledningsstaten*, vara tillämplig på insolvensförfarandet och dess verkningar.
2. Lagen i inledningsstaten ska bestämma förutsättningarna för att inleda ett förfarande, samt för att genomföra och slutföra det. Denna lag ska under alla förhållanden bestämma
 - a) mot vilka slags gäldenärer ett insolvensförfarande kan inledas,
 - b) vilka tillgångar som ingår i **konkursboet** och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av gäldenären efter det att insolvensförfarandet har inletts,
 - c) gäldenärens rådighet och **förvaltarens** behörighet,
 - d) förutsättningarna för kvittning,
 - e) insolvensförfarandets verkningar på gäldenärens gällande avtal,
 - f) **insolvensförfarandets verkningar på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar,**

- g) de fordringar som ska anmälas gentemot gäldenärens **konkursbo** och hur de fordringar ska behandlas, som uppkommit efter det att insolvensförfarandet har inletts,
- h) hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas,
- i) hur influtna medel ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har, vilka efter det att insolvensförfarandet har inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
- j) förutsättningarna för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs, varvid bl.a. avses avslutande genom ett ackord,
- k) borgenärernas ställning efter slutfört insolvensförfarande,
- l) vem som ska stå för kostnaderna för insolvensförfarandet,
- m) **vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som är tillämpliga.**

Artikel [...] 8

Tredjemansskydd

1. Borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd beträffande materiell eller immateriell, fast eller lös egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som en helhet och som ändras vid olika tidpunkter – som tillhör gäldenären och som vid den tidpunkt när ett insolvensförfarande inleds finns i en annan medlemsstat, ska inte påverkas av att ett insolvensförfarande inleds i en annan medlemsstat.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår
 - a) rätten att förfoga över tillgången eller att ta ut sin fordran ur den eller dess avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt,
 - b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse,
 - c) rätten att begära egendomen åter från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den,
 - d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomen.
3. En rättighet som upptagits i ett offentligt register och som har verkan mot tredje man och som därigenom får ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, ska anses ha sakrättsligt skydd.
4. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel [...] 7.2 m.

Artikel [...] 9

Kvittning

1. Att ett insolvensförfarande inleds påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som gäldenären har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt det lands lag, som är tillämplig på den insolvente gäldenärens fordran.
2. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel [...] 7.2 m.

Artikel [...] 10

Återtagandeförbehåll

1. En säljares återtaganderätt påverkas inte av att ett insolvensförfarande inleds beträffande köparen, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledningsstaten.
2. Att ett insolvensförfarande inleds beträffande en säljare, efter det att han har levererat en vara, ska inte utgöra grund för att häva köpeavtalet och ska inte hindra köparen från att förvärva varan, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledningsstaten.
3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte återvinningstalan enligt artikel [...] 7.2 m.

Artikel [...] 11

Avtal avseende fast egendom

1. Verkan av ett insolvensförfarande på avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom ska regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.
2. **Den domstol som inledde huvudinsolvensförfarandet ska vara behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel när a) den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på avtalen kräver att ett sådant avtal endast får sägas upp eller ändras efter godkännande av den domstol vid vilken insolvensförfarandet har inletts, och b) inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.**

Artikel [...] 12

Betalningssystem och finansiella marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel [...] 8 ska verkningarna av ett insolvensförfarande på de rättigheter och skyldigheter som åvilar parter i ett betalnings- eller avräkningssystem eller på en finansiell marknad, uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på systemet eller marknaden.
2. Punkt 1 påverkar inte åtgärder som vidtas i samband med återvinning i enlighet med den lag som är tillämplig på betalningssystemet eller den finansiella marknaden i fråga.

Artikel [...] 13

Anställningsavtal

1. Verkan av ett insolvensförfarande på anställningsavtal och anställningsförhållanden ska uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på anställningsavtalet.
2. **Domstolarna i den medlemsstat i vilken sekundärförfarandet får inledas ska vara fortsatt behöriga att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel, även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.**

Detsamma ska gälla för en myndighet som enligt nationell lagstiftning är behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel.

Artikel [...] 14

Verkan på registrerade rättigheter

Verkan av ett insolvensförfarande på gäldenärens rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering, bestäms av lagen i den medlemsstat under vars överinseende registret förs.

Artikel [...] 15

Europeiska patent med enhetlig verkan och gemenskapsvarumärken

Vid tillämpningen av denna förordning får ett europeiskt patent med enhetlig verkan, ett gemenskapsvarumärke eller motsvarande rättighet som skapats genom unionsrätten, ingå i förfarandet endast om det utgör ett förfarande som avses i artikel 3.1.

Artikel [...] 16

Handlingar som kan återvinnas

Artikel [...] 7.2 m ska inte tillämpas om den som haft vinning av en återvinningsgrundande handling visar att

- handlingen omfattas av lagen i en annan medlemsstat än inledningsstaten och
- den lagen i det föreliggande fallet inte tillåter att handlingen angrips på något sätt.

Artikel [...] 17

Skydd för tredje mans förvärv

Giltigheten av en åtgärd varigenom gäldenären, efter det att ett insolvensförfarande har inletts, mot vederlag disponerar över

- fast egendom eller
- ett skepp eller ett luftfartyg som är föremål för offentlig registrering eller
- värdepapper vars bestånd enligt lag är beroende av registrering

ska bestämmas av lagen i den stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen eller under vars överinseende registret förs.

Artikel [...] 18

Verkan av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller skiljeförfaranden

Verkningar av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller pågående skiljeförfaranden beträffande egendom eller rättigheter som ingår i gäldenärens konkursbo, regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat där rättegången eller skiljeförfarandet pågår.

KAPITEL II

ERKÄNNANDE AV INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel [...] 19

Utgångspunkt

1. Beslut om att inleda ett insolvensförfarande fattat av en domstol i en medlemsstat, som har behörighet enligt artikel 3, ska från den tidpunkt det har verkan i inledningsstaten erkännas i alla andra medlemsstater.

Detta ska också gälla i de fall ett insolvensförfarande med hänsyn till gäldenärens rättsliga status inte kan inledas mot honom i de andra medlemsstaterna.

2. Erkännande av ett förfarande enligt artikel 3.1 hindrar inte att ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds av en domstol i en annan medlemsstat. Detta senare förfarande är i så fall ett sekundärt insolvensförfarande i den mening som avses i kapitel III.

Artikel [...] 20

Verkan av erkännande

1. Ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.1 inleds, ska utan ytterligare formaliteter ha samma verkningar i alla andra medlemsstater som det har i inledningsstaten, om inte annat föreskrivs i denna förordning och så länge inte något förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i dessa andra medlemsstater.
2. Verkan av ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds, får inte angripas i andra medlemsstater. Begränsningar av borgenärernas rättigheter, särskilt i form av betalningsanstånd eller nedsättning av fordringar som en följd av detta förfarande ska ha verkan på egendom som befinner sig inom en annan medlemsstats territorium endast gentemot de borgenärer som har medgett detta.

[...] Förvaltarens behörighet

1. **En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.1 har samma behörighet inom andra medlemsstaters territorier som han eller hon har enligt lagen i inledningsstaten, så länge inget annat insolvensförfarande har inletts eller säkerhetsåtgärder av motsatt innebörd har vidtagits till följd av en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas i denna andra stat. Förvaltaren har under alla förhållanden rätt att överföra gäldenärens egendom från den medlemsstats territorium inom vilket den befinner sig, om inte annat följer av artiklarna [...] 8 och [...] 10.**
2. En **förvaltare** som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.2, får i en annan medlemsstat, utom rätta eller vid domstol, göra gällande att lös egendom efter det att ett insolvensförfarande har inletts har överförts från inledningsstaten till den andra medlemsstaten. Han eller hon får också vidta åtgärder i borgenärernas intresse avseende återvinning.
3. När **förvaltaren** utövar sitt uppdrag ska han eller hon efterkomma rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium han avser att vidta åtgärder, särskilt vad gäller förfarandet för att avyttra tillgångar. **Denna behörighet innefattar inte rätten att använda tvångsåtgärder, såvida inte dessa har beslutats av domstol i denna medlemsstat, eller att avgöra tvister.**

Artikel [...] 22

Bevis om utseende av **förvaltare**

En bestyrkt kopia av beslutet att utse **förvaltaren** eller annat intyg utfärdat av behörig domstol utgör bevis på att han eller hon utsetts till förvaltare.

En översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat inom vars territorium förvaltaren utövar sitt uppdrag får begäras. Ingen legalisering eller andra liknande formaliteter krävs.

Artikel [...] 23

Överlämnande och avräkning

1. En borgenär som, efter det att ett förfarande enligt artikel 3.1 har inletts, på något sätt, exempelvis genom verkställighetsåtgärder, har helt eller delvis fått betalt ur egendom som tillhör gäldenären och som finns inom en annan medlemsstats territorium, ska till **förvaltaren** lämna vad han eller hon har fått, om inte annat följer av artiklarna [...] 8 och [...] 10.
2. För att tillförsäkra borgenärerna lika behandling ska en borgenär, som under ett pågående insolvensförfarande har fått delbetalning för sin fordran, delta i utdelning i andra förfaranden endast när borgenärer med samma förmånsrätt har fått motsvarande utdelning i ett sådant annat förfarande.

Artikel 24

Inrättande av insolvensregister

- 1. Medlemsstaterna ska inom sitt territorium upprätta och upprätthålla ett eller flera register där uppgifter om insolvensförfaranden offentliggörs (insolvensregister). Dessa uppgifter ska offentliggöras snarast möjligt efter det att ett insolvensförfarande har inletts.**
- 2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga för allmänheten, i enlighet med villkoren i artikel 27, och ska omfatta följande (*föreskriven information*):**
 - a) Den dag ett insolvensförfarande inleddes.**
 - b) Den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer.**
 - c) Typ av insolvensförfarande som avses i bilaga A som har inletts och i förekommande fall eventuell relevant subtyp av sådana förfaranden som har inletts i enlighet med nationell lagstiftning.**
 - d) Uppgift om huruvida behörigheten att inleda förfarandet grundas på artikel 3.1, 3.2, eller 3.4.**
 - e) Om gäldenären är ett företag eller en juridisk person, dess namn, registernummer, säte, eller om detta avviker, postadress.**
 - f) Om gäldenären är en enskild person, oberoende av om denne bedriver eller inte bedriver någon verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, namn och postadress eller om adressen är skyddad, födelseort och födelsedatum.**
 - g) Namn på, postadress eller e-postadress till den förvaltare som har utsetts i förfarandet, i förekommande fall.**

- h) I förekommande fall tidsfrist för att anmäla fordringar eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.**
- i) I förekommande fall dagen för avslutande av huvudförfarandet.**
- j) Domstol vid vilken och, i förekommande fall, tidsfrist inom vilken ett överklagande av beslutet om att inleda insolvensförfarande ska ges in i enlighet med artikel 5, eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.**

3. Punkt 2 får inte hindra medlemsstaterna från att inbegripa handlingar eller ytterligare information i sina nationella insolvensregister, t. ex. insolvensrelaterade näringsförbud för företagsledare.

4. Medlemsstaterna är inte skyldiga att inkludera den information som avses i punkt 1 avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare i insolvensregistret eller att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom systemet för sammankoppling av dessa register, förutsatt att kända utländska borgenärer underrättas, i enlighet med artikel 54, om de uppgifter som avses i punkt 2 j.

Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i punkt 4 första stycket, ska insolvensförfarandet inte påverka fordringar från utländska borgenärer som inte har mottagit den information som avses i första stycket.

5. Offentliggörandet av uppgifterna i registren enligt denna förordning ska inte ha någon annan rättslig verkan än den som anges i nationell lagstiftning och i artikel 55.6.

Artikel 25

Sammankoppling av insolvensregister

- 1. Kommissionen ska inrätta ett decentraliserat system för sammankoppling av insolvensregister genom att anta en genomförandeakt för ändamålet. Detta system ska bestå av insolvensregistren samt den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som en central, allmän åtkomstpunkt till information i systemet. Systemet ska tillhandahålla en söktjänst på alla unionsinstitutioners officiella språk i syfte att tillgängliggöra föreskriven information och eventuella andra dokument eller information som finns i insolvensregistren och som medlemsstaterna väljer att göra tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen.**
- 2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 87 senast [48 månader efter ikraftträdandet av denna förordning] anta följande genom en genomförandeakt:**
 - a) Tekniska specifikationer som definierar metoderna för kommunikation och informationsutbyte på elektronisk väg utifrån den fastställda gränssnittsspecifikationen för systemet för sammankoppling av insolvensregister.**
 - b) De tekniska åtgärder som garanterar att miniminormerna när det gäller it-säkerhet är uppfyllda vid förmedling och spridning av information inom systemet för sammankoppling av insolvensregister.**
 - c) Minimikriterier för den söktjänst som tillhandahålls genom den europeiska e-juridikportalen på grundval av den information som anges i artikel 24.**
 - d) Minimikriterier för redovisning av resultat från sådana sökningar på grundval av den information som anges i artikel 24.**
 - e) Former och tekniska villkor för att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls genom systemet för sammankoppling av register.**
 - f) En ordlista som innehåller en grundläggande förklaring av de nationella insolvensförfaranden som förtecknas i bilaga A.**

Artikel 26

Kostnader för att upprätta och koppla samman insolvensregister

- 1. Upprättandet, underhållet och den framtida utvecklingen av systemet för sammankoppling av insolvensregister ska finansieras genom unionens allmänna budget.**
- 2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen samt kostnaderna för att förvalta, driva och underhålla dessa register. Detta ska inte påverka möjligheten att ansöka om bidrag för sådan verksamhet inom ramen för Europeiska unionens finansiella program.**

Artikel 27

Villkor för tillgång till information genom systemet för sammankoppling

- 1. Medlemsstaterna ska se till att den föreskrivna information som avses i artikel 24.2 a–j är tillgänglig kostnadsfritt via systemet med sammankopplade insolvensregister.**
- 2. Denna förordning får inte hindra medlemsstaterna från att ta ut en skälig avgift för tillgången till handlingar eller ytterligare information som avses i artikel 24.3 via systemet med sammankopplade insolvensregister.**
- 3. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till föreskriven information avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare, och om enskilda personer som är egenföretagare eller fria yrkesutövare, förutsatt att insolvensförfarandet inte avser den verksamheten, görs avhängig av kompletterande sökkriterier avseende gäldenären, utöver de minimikriterier som avses i artikel 25.2 c.**

4. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till den information om enskilda personer som avses i punkt 3 ska tillåtas endast efter begäran hos den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna får kräva att tillgång ska tillåtas endast på villkor att ett legitimt intresse för tillgången till sådan information föreligger. Den person som begär information ska ges möjlighet att lägga fram sin begäran elektroniskt med hjälp av ett standardformulär via den europeiska e-juridikportalen. Om det krävs ett legitimt intresse ska den person som begär information kunna motivera sin begäran genom elektroniska kopior av relevanta handlingar. Den person som begär information ska få ett svar från den behöriga myndigheten inom tre arbetsdagar.

Den person som begär information ska inte vara skyldig att tillhandahålla en översättning av de handlingar som motiverar hans eller hennes begäran och inte heller att bära kostnader för översättningar som den behöriga myndigheten kan ge upphov till.

Artikel [...] 28

Offentliggörande i en annan medlemsstat

1. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar ska begära att innehållet i beslutet om att inleda insolvensförfarandet och, när så är lämpligt, även beslutet att utse förvaltaren, offentliggörs i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe i enlighet med de regler för offentliggörande som gäller i den medlemsstaten. Ett sådant offentliggörande ska, i förekommande fall, ange vem som har utsetts till förvaltare och huruvida domstolen grundar sin behörighet på artikel 3.1 eller 3.2.
2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära att den information som avses i punkt 1 i denna artikel offentliggörs i en annan medlemsstat där förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar anser det nödvändigt i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i den staten.

Artikel [...] 29

Registrering i en annan medlemsstats offentliga register

- 1. Om det i lagen i en medlemsstat där gäldenären har ett driftställe som har registrerats i ett offentligt register i denna medlemsstat eller där fast egendom som tillhör gäldenären är belägen uppställs ett krav på att inledning av insolvensförfaranden som avses i artikel 28 offentliggörs i fastighetsregister, företagsregister eller eventuella andra offentliga register ska förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar vidta alla nödvändiga åtgärder så att registreringen sker.**
- 2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära sådan registrering i varje annan medlemsstat, under förutsättning att registreringen är förenlig med lagstiftningen i den medlemsstat där registret förs.**

Artikel [...] 30

Kostnader

Kostnaderna för offentliggörande och registrering enligt artiklarna [...] 28 och [...] 29 ska anses som kostnader för förfarandet.

Artikel [...] 31

Infriande av en skuld till gäldenären

1. Om en skuld till en gäldenär ska infrias hos **förvaltaren** i den medlemsstat där ett insolvensförfarande har inletts men i stället betalas till gäldenären i en annan medlemsstat, ska den betalningen anses befriande om betalaren inte kände till att förfarandet hade inletts.
2. När en sådan skuld har infriats före offentliggörandet enligt artikel [...] 28 ska betalaren anses inte ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas. När en skuld har infriats efter offentliggörandet, ska betalaren anses ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas.

Artikel [...] 32

Erkännande och verkställighet av andra beslut

1. **Beslut som rör ett insolvensförfarandes genomförande och slutförande, samt ackord, och som fattats av en domstol, vars beslut om att inleda förfarandet erkänns i enlighet med artikel [...] 19, ska erkännas utan krav på ytterligare formaliteter. Sådana beslut ska verkställas i enlighet med artiklarna 39–57, med undantag för artiklarna 45 och 46 i förordning (EG) nr 1215/2012.**

Första stycket ska även gälla beslut som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har nära samband härmed, även om de fattats av en annan domstol.

Första stycket ska även gälla beslut som rör säkerhetsåtgärder som fattats efter det att en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts eller i samband med en sådan framställan.

- 2. Andra beslut än de som avses i punkt 1 ska erkännas och verkställas i enlighet med den förordning som avses i första stycket, i den mån den är tillämplig.**

Artikel [...] 33

Ordre public

En medlemsstat får vägra att erkänna ett insolvensförfarande som har inletts i en annan medlemsstat eller vägra att verkställa beslut som fattats i samband med ett sådant förfarande, om verkningarna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle vara uppenbart oförenliga med grunderna för den statens rättsordning (ordre public), särskilt vad gäller statens grundläggande rättsprinciper och individens grundlagsenliga fri- och rättigheter.

KAPITEL III

SEKUNDÄRA INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel [...] 34

Förutsättningar för att inleda ett förfarande

Om ett huvudförfarande har inletts av en domstol i en medlemsstat och erkänts i en annan medlemsstat, får en domstol i en annan medlemsstat som är behörig enligt artikel 3.2 inleda ett sekundärt insolvensförfarande i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Om huvudförfarandet krävt att gäldenären är insolvent, ska gäldenärens insolvens inte prövas på nytt i den medlemsstat där sekundärförfarandet får inledas. Verkningarna av sekundärförfaranden ska vara begränsade till egendom som tillhör gäldenären och som finns inom territoriet i den medlemsstat där förfarandet har inletts.

Artikel [...] 35

Tillämplig lag

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium sekundärförfarandet inleds vara tillämplig på det förfarandet.

Artikel 36

Rätt att göra ett åtagande för att undvika sekundärförfaranden

- 1. För att undvika att ett sekundärförfarande inleds får förvaltaren i huvudförfarandet göra ett ensidigt åtagande (nedan kallat *åtagandet*) avseende tillgångar som finns i den medlemsstat där ett sekundärförfarande kan inledas så att denne vid fördelningen av dessa tillgångar eller behållningen av realiseringen av dessa tillgångar kommer att följa de regler om utdelning och förmånsrätt i nationell lagstiftning som borgenärer skulle ha haft om ett sekundärförfarande hade inletts i den medlemsstaten. I åtagandet ska de faktiska omständigheter som det bygger på anges, i synnerhet beträffande värdet av de tillgångar som finns i den berörda medlemsstaten och de alternativ som står till buds för realisering av sådana tillgångar.**
- 2. Om ett åtagande har gjorts i enlighet med denna artikel ska den lag som är tillämplig på fördelningen av behållningen av realiseringen av de tillgångar som avses i punkt 1, företrädesordningen och de rättigheter borgenärerna har i förhållande till de tillgångar som avses i punkt 1 vara lagen i den medlemsstat där ett sekundärförfarande skulle ha kunnat inledas. Relevant tidpunkt för att fastställa de tillgångar som avses i punkt 1 ska vara den tidpunkt då åtagandet görs.**

3. Åtagandet ska göras på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där ett sekundärförfarande skulle ha kunnat inledas, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett sekundärförfarande skulle ha kunnat inledas.
4. Åtagandet ska göras skriftligen. Det ska omfattas av eventuella övriga formkrav och krav för godkännande i fråga om eventuell fördelning i den stat där huvudförfarandet inleddes.
5. Åtagandet ska godkännas av de kända lokala borgenärerna. De regler för kvalificerad majoritet och omröstning som är tillämpliga på antagande av rekonstruktionsplaner enligt lagen i den medlemsstat där sekundärförfaranden kunde ha inletts ska även vara tillämpliga på godkännandet av åtagandet. Om det är tillåtet enligt nationell lagstiftning ska borgenärer kunna delta i omröstningen genom teknik för distanskommunikation. Förvaltaren ska informera de kända lokala borgenärerna om åtagandet, reglerna och formerna för dess godkännande och om omröstningen och om åtagandets godkännande eller avvisande.
6. Åtagandet som ges och godkänns i enlighet med denna artikel ska vara bindande för boet. Om ett sekundärförfarande inleds i enlighet med artikel 37 och 38 ska förvaltaren i huvudförfarandet överföra de eventuella tillgångar som denne hade överfört från denna medlemsstats territorium efter det att åtagandet har gjorts, eller om dessa tillgångar redan har realiserats, behållningen av dessa till förvaltaren i sekundärförfarandet.

7. Om förvaltaren har gjort ett åtagande ska denne informera lokala borgenärer om den avsedda fördelningen innan de tillgångar och den behållning som avses i punkt 1 fördelas. Om informationen inte uppfyller villkoren för åtagandet eller är förenlig med tillämplig lag får lokala borgenärer bestrida denna fördelning inför domstol i den medlemsstat där ett huvudförfarande har inletts för att åstadkomma en fördelning som överensstämmer med villkoren för åtagandet och tillämplig lag. I så fall ska ingen fördelning göras förrän domstolen beslutat om bestridandet.
8. Lokala borgenärer får vända sig till domstol i den medlemsstat där ett huvudförfarande har inletts för att kräva att förvaltaren i huvudförfarandet vidtar alla de lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av villkoren för åtagandet enligt nationell lag i den medlemsstat där huvudförfarandet har inletts.
9. Lokala borgenärer får även vända sig till domstolarna i de medlemsstater där sekundärförfarande skulle ha inletts för att begära att domstolen vidtar tillfälliga åtgärder eller skyddsåtgärder för att säkerställa att förvaltaren efterlever villkoren för åtagandet.
10. Förvaltaren ska vara ansvarig för alla skador som denne kan ha vållat lokala borgenärer till följd av att denne inte har uppfyllt de skyldigheter och krav som fastställs i denna artikel.
11. Vid tillämpningen av denna artikel ska en myndighet som är etablerad i en medlemsstat där ett sekundärförfarande kunde ha inletts och som är skyldig att i enlighet med direktiv 2008/94/EG garantera betalning för anställdas utestående fordringar från anställningskontrakt eller anställningsförhållanden anses vara en lokal borgenär, om detta föreskrivs enligt nationell lagstiftning.

Rätt till begäran om inledande av sekundärförfarande

- 1. Inledande av ett sekundärförfarande får begäras av**
 - a) förvaltaren i huvudförfarandet,**
 - b) alla andra personer eller myndigheter som enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium inledande av sekundärförfarande begärs har rätt att begära att insolvensförfaranden inleds.**
- 2. Om ett åtagande har blivit bindande enligt artikel 36 måste en begäran om att ett sekundärförfarande ska inledas göras inom 30 dagar från det att godkännandet för åtagandet har meddelats.**

Artikel 38

Beslut om att inleda ett sekundärförfarande

- 1. En domstol som mottar en begäran om att ett sekundärförfarande ska inledas ska omedelbart underrätta förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar i huvudförfarandet och ge denne möjlighet att yttra sig om denna begäran.**
- 2. Om förvaltaren i huvudförfarandet har gjort ett åtagande enligt artikel 36, ska den domstol som avses i punkt 1 på begäran av förvaltaren inte inleda ett sekundärförfarande om den är övertygad om att åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen.**

3. Om ett tillfälligt uppskjutande av enskilda exekutiva åtgärder beviljats i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer, får domstolen, på begäran av förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, skjuta upp inledandet av sekundärförfarandet för en period av högst tre månader, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtagits för att skydda lokala borgenärers intressen.

Den domstol som avses i punkt 1 får besluta om skyddsåtgärder för att skydda de lokala borgenärernas intresse genom att kräva att förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar inte för över eller förfogar över tillgångar som finns i den medlemsstat där denne har sitt driftställe, såvida inte detta görs i den ordinarie verksamheten. Domstolen får även besluta om andra åtgärder för skydd av lokala borgenärers intressen under ett uppskjutande, om detta inte är oförenligt med de nationella civilprocessrättsliga reglerna.

Ett uppskjutande av inledandet av sekundärförfarandet ska återkallas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om en överenskommelse har ingåtts under uppskjutandet vid de förhandlingar som avses i första stycket.

Ett uppskjutande av inledandet av sekundärförfarandet får återkallas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om ett fortsatt uppskjutande skadar borgenärens rättigheter, i synnerhet i det fall att förhandlingarna avbrutits eller att det har blivit uppenbart att det är osannolikt att de slutförs eller om förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar har brutit mot förbudet att förfoga över sina tillgångar eller att överföra dem från territoriet i den medlemsstat där driftstället finns.

4. På begäran av förvaltaren i huvudförfarandet får den domstol som avses i punkt 1 inleda en annan typ av insolvensförfarande enligt bilaga A än den man ursprungligen ansökt om förutsatt att villkoren för att inleda denna andra typ av förfarande enligt nationell lag är uppfyllda och att detta förfarande är det lämpligaste för att ta hänsyn till de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudförfarandet och sekundärförfarandet. Artikel 34 andra meningen ska tillämpas.

Artikel 39

Rättslig prövning av beslutet att inleda ett sekundärförfarande

Förvaltaren i huvudförfarandet får överklaga beslutet att inleda ett sekundärförfarande vid en domstol i den medlemsstat där ett sekundärförfarande har inletts med motiveringen att domstolen inte har iakttagit villkoren och kraven i artikel 38.

Artikel [...] 40

Förskottsbetalning av kostnader

När lagen i den medlemsstat där det begärts att ett sekundärförfarande ska inledas föreskriver att gäldenärens tillgångar ska räcka till för att täcka hela eller delar av förfarandekostnaderna, får domstolen begära att sökanden i förskott betalar för kostnaderna eller ställer tillräcklig säkerhet för dessa.

Artikel 41

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

- 1. Förvaltaren i huvudförfarandet och förvaltaren eller förvaltarna i sekundärförfaranden som avser samma gäldenär ska samarbeta med varandra i den mån sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och upprättande av protokoll.**
- 2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltarna vidta följande åtgärder:**
 - a) Så snart som möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för det andra förfarandet, särskilt eventuella framsteg när det gäller anmälan och verifikation av fordringar och alla åtgärder som syftar till att undsätta eller rekonstruera gäldenären eller avsluta förfarandet, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.**
 - b) Undersöka möjligheten att rekonstruera gäldenären och, om möjligt, samordna utarbetande och genomförande av en rekonstruktionsplan.**
 - c) Samordna förvaltningen i fråga om realisering eller användning av gäldenärens tillgångar och verksamheter, förvaltaren i sekundärförfarandet ska så snart som möjligt ge förvaltaren i huvudförfarandet möjlighet att lämna förslag om realisering eller användning av tillgångar som ingår i sekundärförfarandet.**
- 3. Punkterna 1 och 2 ska också tillämpas i situationer i huvudinsolvensförfarandet eller sekundärförfarandet eller i något av de territoriella insolvensförfaranden som rör samma gäldenär och som inletts vid samma tidpunkt, där gäldenären fortfarande råder över sina tillgångar.**

Artikel 42

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

- 1. För att underlätta samordningen av huvudförfaranden och territoriella eller sekundära insolvensförfaranden som rör samma gäldenär ska en domstol som mottagit en begäran om att inleda ett insolvensförfarande, eller som har inlett ett sådant förfarande, samarbeta med andra domstolar som har mottagit en begäran om att inleda ett insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande, i den utsträckning ett sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.**
- 2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.**
- 3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan särskilt handla om att**
 - a) genomföra samordning när förvaltare utses,**
 - b) delge information på det sätt som domstolen anser lämpligt,**
 - c) samordna förvaltningen och övervakningen av gäldenärens tillgångar och verksamheter,**
 - d) samordna genomförandet av utfrågningar,**
 - e) vid behov, samordna godkännandet av protokoll.**

Artikel 43

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

- 1. För att underlätta samordningen av huvudförfaranden, territoriella och sekundära insolvensförfaranden som inleds avseende samma gäldenär gäller följande:**
 - a) En förvaltare i huvudförfaranden ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.**
 - b) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett huvudförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.**
 - c) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande,**

i varje fall i den utsträckning ett sådant samarbete och sådan kommunikation inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande och inte medför någon intressekonflikt.
- 2. Det samarbete som avses i punkt 1 får genomföras på lämpligt sätt, t. ex. de sätt som anges i artikel 42.3.**

Artikel 44

Kostnader för samarbete och kommunikation

Tillämpningen av artiklarna 42 och 43 får inte leda till att domstolar kräver ersättning av varandra för kostnader som avser samarbete och kommunikation.

Artikel [...] 45

Utövandet av borgenärsrättigheter

1. Varje borgenär har rätt att anmäla sina fordringar i huvudförfarandet och i vilket sekundärförfarande som helst.
2. **Förvaltarna** i huvud- och sekundärförfarandena ska i de övriga förfarandena anmäla de fordringar som anmälts i det förfarande i vilket de utsetts, under förutsättning att detta är till fördel för borgenärerna i det förfarande de själva handhar; det gäller med förbehåll för borgenärernas rätt att motsätta sig det eller återkalla sin anmälan, när den tillämpliga rättsordningen tillåter det.
3. **Förvaltaren** i ett huvud- eller sekundärförfarande har rätt att delta i andra förfaranden på samma villkor som en borgenär, bland annat vad avser rätten att närvara vid borgenärssammanträden.

Uppskjutande av realisering av tillgångar

1. Den domstol som har inlett ett sekundärförfarande ska på begäran av **förvaltaren** i huvudförfarandet helt eller delvis besluta att **realiseringen av tillgångarna** skjuts upp [...], förutsatt att domstolen i ett sådant fall får begära att **förvaltaren** i huvudförfarandet vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa borgenärernas eller grupper av borgenärers intressen i sekundärförfarandet. En sådan begäran från **förvaltaren** i huvudförfarandet får avslås endast om den påtagligt saknar intresse för borgenärerna i huvudförfarandet. Ett sådant beslut om [...] att **realiseringen av tillgångarna** skjuts upp får fattas för en period på upp till tre månader. Den får förnyas för ytterligare perioder på upp till tre månader.
2. Den domstol som avses i punkt 1 ska häva beslutet om [...] att **realiseringen av tillgångarna** skjuts upp
 - på begäran av **förvaltaren** i huvudförfarandet,
 - självmant, på begäran av en borgenär eller av **förvaltaren** i sekundärförfarandet om denna åtgärd inte längre framstår som motiverad, varvid hänsyn särskilt ska tas till intresset hos borgenärerna i huvud- eller sekundärförfarandet.

Förvaltarens behörighet att föreslå rekonstruktionsplaner

- 1. Om lagen i den medlemsstat där ett sekundärförfarande har inletts tillåter att förfarandet avslutas utan likvidation genom en rekonstruktionsplan, ett ackord eller en liknande åtgärd, har förvaltaren i huvudförfarandet rätt att själv föreslå en sådan åtgärd i enlighet med förfarandet i den medlemsstaten.**
- 2. En sådan begränsning av borgenärernas rättigheter som härrör från en i punkt 1 avsedd åtgärd och som föreslås i ett sekundärförfarande, såsom ett betalningsanstånd eller en skuldnedsättning, har inte utan samtycke av alla berörda borgenärer någon verkan beträffande sådana gäldenärens tillgångar som inte omfattas av sekundärförfarandet.**

Artikel 48

Verkningarna av att ett insolvensförfarande avslutas

- 1. Utan att det påverkar artikel 49 ska avslutandet av ett insolvensförfarande inte hindra en fortsättning av övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär som fortfarande pågår vid den tidpunkten.**
- 2. Om ett insolvensförfarande rörande en juridisk person eller ett företag i den medlemsstat där denna person eller detta företag har sitt säte skulle innebära upplösning av den juridiska personen eller företaget, ska denna person eller detta företag inte upphöra att existera förrän övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär har avslutats eller förvaltaren eller förvaltarna i ett sådant förfarande har gett sitt samtycke till upplösningen.**

Artikel [...] 49

Överskott i sekundärförfarandet

Om, genom [...] **avyttring** av tillgångar, samtliga fordringar i sekundärförfarandet kan betalas, ska [...] **förvaltaren** i detta förfarande genast överföra överskottet till [...] **förvaltaren** i huvudförfarandet.

Artikel [...] 50

Efterföljande inledning av huvudförfarandet

Om ett förfarande enligt artikel 3.1 inleds efter det att ett förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i en annan medlemsstat, ska artiklarna [...] **41, 45–47 och 49** tillämpas på det först inledda förfarandet i den mån det förfarandets förlopp tillåter detta.

Artikel [...] 51

Omvandling av sekundärförfaranden

- 1. På begäran av förvaltaren i huvudförfarandet får domstolen i medlemsstaten där sekundärförfarandet har inletts besluta om omvandling av sekundärförfarandet till en annan typ av insolvensförfarande enligt bilaga A förutsatt att villkoren i den nationella lagstiftningen för att inleda denna andra typ av förfarande är uppfyllda och att denna andra typ av förfarande är den mest lämpliga för att tillvarata de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudförfarandet och sekundärförfarandet.**
- 2. Domstolen får vid bedömningen av denna begäran begära information från förvaltare som medverkar i båda dessa förfaranden.**

Artikel [...] 52

Säkerhetsåtgärder

Om en domstol i en medlemsstat – behörig enligt artikel 3.1 – interimistiskt utser en förvaltare i syfte att säkra gäldenärens tillgångar, är den interimistiskt utsedde förvaltaren behörig att begära att åtgärder vidtas för att skydda eller säkra gäldenärens tillgångar vilka finns i en annan medlemsstat, enligt den statens rättsordning, för tiden från det att begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts fram till dess att beslut om att inleda ett förfarande har fattats.

KAPITEL IV

UPPLYSNINGAR TILL Borgenärer och om hur anspråk ska anmälas

Artikel [...] 53

Rätt att anmäla fordringar

Varje borgenär – inklusive skattemyndighet och socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna – som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än inledningsstaten (*utländsk borgenär*), får anmäla fordringar i insolvensförfarandet med hjälp av alla kommunikationsmedel som godtas enligt lagstiftningen i inledningsstaten. Det är inte obligatoriskt att låta sig företrädas av en advokat eller annan jurist när syftet endast är att anmäla fordringar.

Skyldighet att underrätta borgenärer

1. När ett insolvensförfarande har inletts i en medlemsstat ska den behöriga domstolen eller den **förvaltare** som domstolen utsett omedelbart underrätta kända borgenärer med hemvist eller säte i andra medlemsstater om detta.
2. Underrättelsen, vilken ska sändas till var och en av dessa borgenärer, ska innehålla upplysningar om vilka tidsfrister som gäller och följderna av att dessa tidsfrister inte iakttas, den myndighet eller det organ hos vilka fordringar ska anmälas och vad som gäller i övrigt. Underrättelsen ska också ange om borgenärer som har fordringar förenade med förmåns- eller säkerhetsrätt behöver anmäla sina fordringar. **Underrättelsen ska också inkludera en kopia av det standardformulär för anmälan av fordringar som avses i artikel 55 eller uppgifter om var formuläret finns tillgängligt.**
3. **Den underrättelse som avses i denna artikel ska tillhandahållas på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska offentliggöras på den europeiska e-juridikportalen och ska ha rubriken "Underrättelse om insolvensförfaranden" på alla unionsinstitutioners officiella språk. Det ska översändas på det officiella språket i inledningsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där insolvensförfaranden har inletts, eller på ett annat språk som den staten har angett att den kan godta i enlighet med artikel 55.5, om det kan antas att det språket är lättare att förstå för de utländska borgenärerna.**
4. I ett insolvensförfarande som rör en enskild person som inte bedriver någon företagsverksamhet eller yrkesverksamhet ska användningen av det standardformulär som avses i denna artikel inte vara obligatorisk, såvida det inte krävs att borgenärer anmäler sina fordringar för att deras skulder ska beaktas i förfarandet.

Förfarande för att anmäla fordringar

- 1. Varje utländsk borgenär får anmäla sina fordringar på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska ha rubriken "Anmälan av fordringar" på alla unionsinstitutioners officiella språk.**
- 2. Det standardformulär som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:**
 - a) Namn, postadress, eventuell e-postadress, eventuellt personnummer och bankuppgifter avseende den borgenär som avses i punkt 1.**
 - b) Fordringsbeloppet, med uppgift om kapital och, i förekommande fall, ränta och dag då fordran uppkom och förfallodagen om dessa skiljer sig.**
 - c) Om ersättning för ränta krävs, oavsett om räntan är lagstadgad eller avtalad, den tidsperiod för vilken ersättning för ränta krävs och ränteersättningens belopp.**
 - d) Om kostnader som uppkommit för talan om anspråk innan förfarandena inleddes krävs, beloppet och närmare uppgifter om dessa kostnader.**
 - e) Fordringens natur.**
 - f) Huruvida förmånsrätt görs gällande och skälen till detta.**

- g) Huruvida säkerhetsrätt eller återtagandeförbehåll görs gällande beträffande fordran, och i så fall vilka tillgångar den återopade rätten gäller, den dag då säkerheten ställdes och, om säkerheten har registrerats, registreringsnumret.**
- h) Huruvida kvittning begärs och i så fall beloppen för de ömsesidiga fordringar som redan existerade när insolvensförfarandet inleddes, den dag då fordringarna uppstod och det anmälda belopp som återstår efter kvittning.**

Standardformuläret ska i förekommande fall åtföljas av kopior på verifikationer.

- 3. På standardformuläret ska det anges att bankuppgifter för borgenären och uppgift om personnummer som avses i punkt 2 a inte är obligatoriska.**
- 4. Om en borgenär anmäler sin fordran på något annat sätt än det standardformulär som avses i punkt 1 ska dennes ansökan innehålla den information som avses i punkt 2.**
- 5. Anmälningar får lämnas in på vilket som helst av unionens officiella språk. Domstolen, förvaltaren eller en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får kräva att borgenären tillhandahåller en översättning till det officiella språket i inledningsmedlemsstaten, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett insolvensförfarande har inletts eller på ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. Varje medlemsstat ska ange om den utöver sitt eget eller sina egna språk godtar ytterligare något av unionsinstitutionernas officiella språk vid anmälan av fordringar.**

6. Fordringar ska anmälas inom den tidsperiod som föreskrivs enligt lagstiftningen i inledningsmedlemsstaten. Om det är fråga om en utländsk borgenär får denna period inte understiga 30 dagar från det att beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggjordes i inledningsmedlemsstatens insolvensregister. Om en medlemsstat stöder sig på artikel 24.4 får denna period inte understiga 30 dagar från det att en borgenär har blivit underrättad i enlighet med artikel 54.
7. Om domstolen, förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar hyser tvivel när det gäller en fordran som har anmälts i enlighet med denna artikel, ska han eller hon ge borgenären möjlighet att lägga fram ytterligare bevis för att fordran föreligger och för dess storlek.

Artikel 42

[...]

KAPITEL V

INSOLVENSFÖRFARANDEN FÖR MEDLEMMAR I EN KONCERN

Avsnitt 1 Samarbete och kommunikation

Artikel 56

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

- 1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i en koncern, ska en förvaltare som utses inom ramen för ett förfarande rörande en koncernmedlem samarbeta med varje förvaltare som har utsetts inom ramen för ett förfarande rörande en annan medlem i samma koncern, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av dessa förfaranden, är förenlig med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och upprättande av protokoll.**
- 2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltarna vidta följande åtgärder:**
 - a) Snarast möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för de andra förfarandena, under förutsättning att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.**
 - b) Överväga om det finns möjligheter att samordna förvaltningen och övervakningen av verksamheten hos de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna denna förvaltning och övervakning.**
 - c) Överväga om det finns möjligheter till rekonstruktion av de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna förslag och förhandlingar om en samordnad rekonstruktionsplan.**

Vid tillämpning av leden b och c får samtliga eller några av de förvaltare som avses i punkt 1 enas om att bevilja en förvaltare som utsetts i ett av förfarandena ytterligare befogenheter, om en sådan överenskommelse är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande. De får också enas om fördelningen av vissa uppgifter mellan sig, om en sådan fördelning av uppgifter är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande.

Artikel 57

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i samma koncern ska en domstol som har inlett ett sådant förfarande samarbeta med varje annan domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem i samma koncern, eller som har inlett ett sådant förfarande, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte är oförenligt med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.

3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt, däribland genom att

- a) genomföra samordning när förvaltare utses,**
- b) delge information på det sätt som domstolen anser lämpligt,**
- c) samordna förvaltningen och övervakningen av koncernmedlemmarnas tillgångar och verksamhet,**
- d) samordna genomförandet av utfrågningar,**
- e) vid behov, samordna godkännandet av protokoll.**

Artikel 58

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

En förvaltare som utses i insolvensförfaranden rörande en medlem av en koncern

- a) ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem av samma koncern eller som har inlett ett sådant förfarande och**
- b) får begära upplysningar från den domstolen om förfarandet rörande den andra koncernmedlemmen eller begära bistånd i fråga om de förfaranden för vilka han eller hon har blivit utsedd,**

i den mån sådant samarbete och sådan kommunikation är lämpliga för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte medför någon intressekonflikt och inte är oförenliga med de bestämmelser som gäller för dem.

Artikel 59

Kostnader för samarbete och kommunikation i insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern

En förvaltares eller en domstols kostnader för det samarbete och den kommunikation som anges i artiklarna 56–60 ska anses som kostnader och utgifter för respektive förfarande.

Artikel 60

Förvaltarens befogenheter i förfaranden rörande medlemmar av en koncern

- 1. En förvaltare som utses i insolvensförfaranden som inleds med avseende på en koncernmedlem får i den utsträckning det är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av förfarandena**
 - a) höras i eventuella förfaranden som inletts med avseende på andra medlemmar av samma koncern,**
 - b) begära att varje åtgärd i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som inletts med avseende på en annan medlem i samma koncern skjuts upp, förutsatt att**
 - i) en rekonstruktionsplan för alla eller vissa koncernmedlemmar avseende vilka ett insolvensförfarande har inletts har föreslagits enligt artikel 56.2 c och förefaller ha rimliga chanser att lyckas,**
 - ii) ett sådant uppskjutande är nödvändigt för att garantera ett korrekt genomförande av planen,**

- iii) planen skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts, och
 - iv) varken den förvaltare som avses i punkt 1 i denna artikel har utsetts eller det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts omfattas av bestämmelser om samordning i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel,
- c) ansöka om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner i enlighet med artikel 61.

2. Den domstol som har inlett ett sådant förfarande som avses i punkt 1 b ska skjuta upp varje åtgärd i samband med realisering av tillgångar i förfarandet som helhet eller delar av det om den är förvissad om att de villkor som anges i punkt 1 b är uppfyllda.

Innan domstolen beslutar om uppskjutande ska den höra den förvaltare som utsetts i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts. Ett sådant uppskjutande får beslutas för en tidsperiod som domstolen anser lämplig och som är förenlig med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, dock högst tre månader.

Den domstol som beslutar om uppskjutande kan anmoda den förvaltare som avses i punkt 1 att vidta lämpliga åtgärder som är tillåtna enligt nationell lagstiftning för att garantera borgenärernas intressen i förfarandet.

Domstolen får förlänga uppskjutandet med en eller flera sådana tidsperioder som den anser lämpliga och som är förenliga med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, förutsatt att de villkor som anges i punkt 1 b ii–iv fortfarande är uppfyllda och uppskjutandets sammanlagda varaktighet (den ursprungliga tidsperioden samt eventuella förlängningar) inte överstiger sex månader.

Avsnitt 2: Samordning

2.1 Förfarande

Artikel 61

Begäran om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

- 1. Inledande av ett samordningsförfarande för koncerner får begäras vid en domstol som har behörighet över insolvensförfarandet för en av medlemmarna i koncernen av en förvaltare som har utsetts för ett insolvensförfarande som har inletts med avseende på en koncernmedlem.**
- 2. Begäran ska göras i enlighet med villkoren i den lagstiftning som tillämpas på det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.**
- 3. Den begäran som avses i punkt 1 ska åtföljas av**
 - a) ett förslag på person som ska utses till samordnare, uppgifter om dennes behörighet enligt artikel 71, uppgifter om dennes kvalifikationer och dennes skriftliga samtycke till att fungera som samordnare,**
 - b) en beskrivning av det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och framför allt en angivelse av skälen till att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda,**
 - c) en förteckning över de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna och, i förekommande fall, de domstolar och behöriga myndigheter som medverkar i insolvensförfarandet avseende koncernmedlemmarna,**
 - d) en uppgift om de uppskattade kostnaderna för det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och en uppskattning av den andel som varje koncernmedlem ska stå för.**

Artikel 62

Prioritetsregel

Om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner begärs vid domstolar i olika medlemsstater ska varje domstol utom den där talan väcktes först, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66, förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.

Artikel 63

Meddelande från den domstol där talan har väckts

1. Den domstol som har mottagit en begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska snarast möjligt meddela de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna i enlighet med den begäran som avses i artikel 63.3 c att begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner har mottagits samt ange den föreslagna samordnaren, om den är förvissad om att
 - a) inledande av sådant förfarande är lämpligt för att underlätta förvaltningen av de insolvensförfaranden som avser de olika koncernmedlemmarna,
 - b) det inte är sannolikt att någon borgenär till någon av de koncernmedlemmar som förväntas delta i förfarandet kommer att missgynnas ekonomiskt genom att medlemmen omfattas av förfarandet, och
 - c) den föreslagna samordnaren uppfyller kraven i artikel 71.
2. Det meddelande som avses i punkt 1 ska innehålla en förteckning över de uppgifter som avses i artikel 61.3 a–d.
3. Det meddelande som avses i punkt 1 ska skickas per rekommenderat brev bestyrkt genom ett mottagningsbevis.
4. Den domstol där talan har väckts ska ge berörda förvaltare möjlighet att höras.

Artikel 64

Invändningar från förvaltare

- 1. En förvaltare som utses med avseende på en koncernmedlem får invända mot**
 - a) att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner, respektive**
 - b) den person som har föreslagits som samordnare.**
- 2. Invändningar enligt punkt 1 ska lämnas in till den domstol som avses i artikel 63 inom 30 dagar från det att den förvaltare som avses i punkt 1 har mottagit meddelandet om begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner.**

Invändningen får göras med hjälp av det standardformulär som fastställs i enlighet med artikel 88.
- 3. Innan en förvaltare fattar beslut om deltagande eller icke-deltagande i samordningen i enlighet med punkt 1, ska denne ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den medlemsstat som har inlett det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts.**

Artikel 65

Följderna av en invändning mot att låta ett förfarande omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner

- 1. Om en förvaltare har invänt mot att det förfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner ska det förfarandet inte omfattas av samordningsförfarandet för koncerner.**
- 2. Befogenheterna för den domstol som avses i artikel 68 eller för den samordnare som har utsetts för förfarandet ska inte ha någon verkan vad gäller den medlemmen och får inte medföra några kostnader för den medlemmen.**

Artikel 66

Val av domstol för samordningsförfaranden för koncerner

- 1. Om minst två tredjedelar av alla de förvaltare som har utsetts för koncernmedlemmarnas insolvensförfaranden har enats om att en annan medlemsstats behöriga domstol är bäst lämpad för att inleda samordningsförfarandet för koncerner, ska den domstolen ha exklusiv behörighet.**
- 2. Valet av domstol ska göras genom en gemensam skriftlig eller skriftligen bekräftad överenskommelse. Överenskommelsen kan träffas fram till dess att ett samordningsförfarande för koncerner har inletts i enlighet med artikel 68.**
- 3. Varje domstol utom den där talan har väckts i enlighet med punkt 1 ska förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.**
- 4. Begäran om inledande av ett samordningsförfarande ska lämnas in till den valda domstolen i enlighet med artikel 61.**

Artikel 67

Följderna av invändningar mot den föreslagna samordnaren

Om invändningar mot den person som har föreslagits som samordnare har mottagits från en förvaltare som inte också invänder mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta den medlem med avseende på vilken han eller hon har utsetts, kan domstolen avstå från att utse den personen och uppmana den invändande förvaltaren eller de invändande förvaltarna att lämna in en ny begäran i enlighet med artikel 61.3.

Artikel 68

Beslut om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

1. Efter att den tidsperiod som avses i artikel 64.2 har löpt ut får domstolen inleda ett samordningsförfarande för koncerner, om den är förvissad om att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda. I ett sådant fall ska domstolen
 - a) utse en samordnare,
 - b) besluta om samordningens art,
 - c) besluta om en kostnadsuppskattning och en uppskattning av den andel som koncernmedlemmarna ska stå för.
2. Beslutet om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska delges de deltagande förvaltarna och samordnaren.

Artikel 69

Förvaltares senare beslut om deltagande

- 1. Varje förvaltare får, efter det domstolsbeslut som avses i artikel 68 och i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, begära att man låter det förfarande för vilket han eller hon har utsetts omfattas, om**
 - a) det har gjorts en invändning mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett insolvensförfarande, eller**
 - b) ett insolvensförfarande avseende en koncernmedlem har inletts efter det att domstolen har inlett ett samordningsförfarande för koncerner.**
- 2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får samordnaren tillstyrka en sådan begäran efter att ha samrått med medverkande förvaltare om**
 - a) denne är förvissad om att kriterierna i artikel 63.1 a och b är uppfyllda, med beaktande av hur långt man har kommit i samordningsförfarandet för koncerner när begäran görs, eller**
 - b) alla medverkande förvaltare är eniga enligt de villkor som anges i respektive nationell lagstiftning.**
- 3. Samordnaren ska informera domstolen och de medverkande förvaltarna om sitt beslut enligt punkt 2 och om de skäl som ligger till grund för beslutet.**
- 4. Varje deltagande förvaltare eller varje förvaltare vars begäran om att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett förfarande har avslagits får överklaga det beslut som avses i punkt 2 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.**

Artikel 70

Rekommendationer och samordningsplan för koncernen

- 1. Vid genomförandet av sina insolvensförfaranden ska förvaltarna beakta samordnarens rekommendationer och innehållet i samordningsplanen för koncernen enligt artikel 72.1.**
- 2. En förvaltare är inte tvungen att helt eller delvis följa samordnarens rekommendationer eller samordningsplanen för koncernen.**

Om förvaltaren väljer att inte följa rekommendationerna eller samordningsplanen ska denne ge en motivering till de personer eller organ gentemot vilka han eller hon har en rapporteringsskyldighet enligt tillämplig nationell lagstiftning, och till samordnaren.

2.2 Allmänna bestämmelser

Artikel 71

Samordnaren

- 1. Koncernsamordnaren ska vara en person som enligt en medlemsstats lagstiftning är behörig att fungera som förvaltare.**
- 2. Koncernsamordnaren får inte vara en av de förvaltare som har utsetts att agera med avseende på en av koncernmedlemmarna, och får inte ha någon intressekonflikt med koncernmedlemmarna, deras borgenärer eller de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna.**

Artikel 72

Samordnarens uppgifter och skyldigheter

1. Samordnaren ska

- a) ta fram och lämna rekommendationer för ett samordnat genomförande av insolvensförfarandet,**
- b) föreslå en samordningsplan för koncernen i vilken man identifierar, beskriver och rekommenderar en bred uppsättning åtgärder som lämpar sig för en integrerad strategi för att lösa koncernmedlemmarnas insolvenser. Planen kan innehålla förslag särskilt till
 - i) vilka åtgärder som ska vidtas för att återupprätta det ekonomiska resultatet och den finansiella sundheten för koncernen eller någon del av denna,**
 - ii) lösningar av koncerninterna tvister när det gäller koncerninterna transaktioner och talan om återvinning,**
 - iii) avtal mellan de insolventa koncernmedlemmarnas förvaltare.****

2. Samordnaren får också

- a) höras och delta, särskilt genom att närvara vid borgenärssammanträden, i ett förfarande som inletts med avseende på en medlem av koncernen,**
- b) medla i tvister som uppkommer mellan två eller flera koncernmedlemmars förvaltare,**
- c) presentera och förklara sin samordningsplan för koncernen för de personer eller organ gentemot vilka han eller hon har en rapporteringsskyldighet enligt tillämplig nationell lagstiftning,**

- d) **begära upplysningar från en förvaltare med avseende på en koncernmedlem, om dessa upplysningar är eller skulle kunna vara till nytta vid identifiering och framtagning av strategier och åtgärder för samordning av förfarandet, och**
 - e) **ansöka om vilandeförklaring för en period av högst sex månader för ett förfarande som inletts med avseende på en koncernmedlem, förutsatt att en sådan vilandeförklaring är nödvändig för att garantera ett korrekt genomförande av planen och skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket vilandeförklaringen har begärts, eller begära att en sådan vilandeförklaring ska upphöra. Denna begäran ska ställas till den domstol som inledde det förfarande för vilket vilandeförklaring har begärts.**
- 3. **Den plan som avses i punkt 1 b får inte inbegripa rekommendationer om någon konsolidering av förfaranden eller konkursbon.**
 - 4. **Samordnarens uppgifter och rättigheter enligt definitionen i denna artikel ska inte omfatta någon koncernmedlem som inte deltar i ett samordningsförfarande för en koncern.**
 - 5. **Samordnaren ska uppfylla sina skyldigheter på ett oberoende sätt och med vederbörlig omsorg.**
 - 6. **Om samordnaren bedömer att fullgörandet av uppgifterna kräver en avsevärd ökning av kostnaderna i förhållande till den kostnadsberäkning som avses i artikel 61.3 d, och i alla händelser om kostnaderna överstiger 10 % av de beräknade kostnaderna, ska samordnaren**
 - a) **utan dröjsmål informera de deltagande förvaltarna, och**
 - b) **ansöka om förhandsgodkännande från den domstol som inlett samordningsförfarandet.**

Artikel 73

Språk

1. Samordnaren ska kommunicera med en deltagande koncernmedlems förvaltare på det språk som denne enats om med förvaltaren eller, om det inte finns någon sådan överenskommelse, på det eller något av de officiella språk vid Europeiska unionens institutioner som godtas av den domstol som inledde förfarandet avseende den koncernmedlemmen.
2. Samordnaren ska kommunicera med en domstol på denna domstols officiella språk.

Artikel 74

Samarbetet mellan förvaltarna och samordnaren

1. De förvaltare som utsetts med avseende på koncernmedlemmar och samordnaren ska samarbeta med varandra i den mån ett sådant samarbete är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande.
2. Framför allt ska förvaltare förmedla alla uppgifter som är relevanta för att samordnaren ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 75

Återkallande av samordnaren

Domstolen ska självant eller på begäran av en deltagande koncernmedlems förvaltare återkalla samordnarens uppdrag om

- a) samordnarens agerande är till skada för en deltagande koncernmedlems borgenärer, eller om
- b) samordnaren inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 76

Gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

I detta kapitel ska de bestämmelser som är tillämpliga på förvaltaren i förekommande fall tillämpas på gäldenärer som fortfarande råder över sina tillgångar.

Artikel 77

Kostnader och fördelning

1. Samordnarens arvode ska vara skäligt, stå i proportion till de utförda uppgifterna och motsvara rimliga utgifter.
2. När samordnaren har slutfört sina uppgifter ska denne fastställa den slutliga kostnadsredovisningen och hur stor andel varje medlem ska betala och överlämna denna redogörelse till varje deltagande förvaltare och till den domstol som inlett samordningsförfarandet.
3. Om förvaltarna inte invänder inom 30 dagar från mottagandet av den redogörelse som avses i punkt 2, ska de kostnader och den andel som varje medlem ska betala anses ha godkänts. Redogörelsen ska överlämnas till den domstol som inlett samordningsförfarandet för bekräftelse.
4. I händelse av invändning ska den domstol som inlett samordningsförfarandet för koncerner, om samordnaren eller någon deltagande förvaltare ansöker om det, besluta om de kostnader och den andel som varje medlem ska betala i enlighet med kriterierna i punkt 1 och med beaktande av den kostnadsuppskattning som avses i artiklarna 68.1 och, i tillämpliga fall, 72.6.
5. Varje deltagande förvaltare får överklaga det beslut som avses i punkt 4 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

KAPITEL VI

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 78

Uppgiftsskydd

- 1. Nationella bestämmelser som genomför direktiv 95/46/EG ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med denna förordning, under förutsättning att den behandling som avses i artikel 3.2 i direktiv 95/46/EG inte påverkas.**
- 2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen i enlighet med denna förordning.**

Artikel 79

Medlemsstaternas ansvar avseende behandlingen av personuppgifter i nationella insolvensregister

- 1. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om namnet på den fysiska eller juridiska person, den myndighet, den avdelning eller varje annat organ som anges i nationell lagstiftning för att utöva funktionen som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG för offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen.**
- 2. Medlemsstaterna ska se till att tekniska åtgärder genomförs för att trygga säkerheten för de personuppgifter som behandlas i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24.**

3. Medlemsstaterna ska ha ansvar för att kontrollera att den registeransvarig som anges i nationell lagstiftning i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG säkerställer att principerna om uppgifternas kvalitet efterlevs, särskilt uppgifternas riktighet och uppdateringen av uppgifter i nationella insolvensregister.
4. Medlemsstaterna ska enligt direktiv 95/46 ansvara för insamling och lagring av uppgifter i nationella databaser och för beslut om att göra sådana uppgifter tillgängliga i det sammankopplade register som kan konsulteras via den europeiska e-juridikportalen.
5. Som del av den information som bör tillhandahållas de registrerade för att de ska kunna utöva sina rättigheter, och särskilt rätten till radering av uppgifter, ska medlemsstaterna informera de registrerade om den fastställda tidsperiod då personuppgifter som lagrats i insolvensregister är tillgängliga.

Artikel 80

Kommissionens ansvar i samband med behandling av personuppgifter

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG utöva det ansvar som åligger registeransvarig inom sina respektive ansvarsområden som fastställs i denna artikel.
2. Kommissionen ska fastställa nödvändiga strategier och tillämpa de tekniska lösningar som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter som registeransvarig.
3. Kommissionen ska genomföra de tekniska åtgärder som krävs för att trygga säkerheten för personuppgifter vid transiteringen, särskilt uppgifternas konfidentialitet och integritet vid överföring till och från den europeiska e-juridikportalen.
4. Kommissionens skyldigheter ska inte påverka medlemsstaternas och andra organs ansvar för innehåll i och drift av de sammankopplade nationella databaser som de upprätthåller.

Artikel 81

Informationskrav

Utan att det påverkar den övriga information som ska ges de registrerade i enlighet med artiklarna 11–12 i förordning 45/2001/EG ska kommissionen genom offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen informera de registrerade om sin roll i behandlingen av personuppgifter och de ändamål för vilka dessa uppgifter kommer att behandlas.

Artikel 82

Lagring av personuppgifter

Vad gäller uppgifter i de sammankopplade nationella databaserna får inga personuppgifter avseende de registrerade lagras i den europeiska e-juridikportalen. Alla sådana uppgifter ska lagras i de nationella databaser som förvaltas av medlemsstaterna eller andra organ.

Artikel 83

Tillgång till personuppgifter via den europeiska e-juridikportalen

Personuppgifter som lagras i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24 ska vara tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen så länge de är tillgängliga i enlighet med nationell lagstiftning.

KAPITEL [...] VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel [...] 84

Tillämpning i tiden

1. Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts efter det att förordningen har börjat [...] **tillämpas**. Rättshandlingar som gäldenären har företagit före denna [...] tidpunkt ska regleras av den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs.
2. **Trots bestämmelserna i artikel 90 ska förordning 1346/2000 fortsätta att gälla insolvensförfaranden som omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen och som har inletts före ...[den dag då denna förordning börjar tillämpas].**

Artikel [...] 85

Förhållandet till konventioner

1. [...] Denna förordning ersätter i förhållandena mellan medlemsstaterna, vad gäller de frågor den omfattar, bl.a. följande konventioner som har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater:
 - a) Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstolars behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Paris den 8 juli 1899.
 - b) Konventionen (med tilläggsprotokoll av den 13 juni 1973) mellan Belgien och Österrike om konkurs, ackord och betalningsinställelse undertecknad i Bryssel den 16 juli 1969.

- c) Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om konkurs samt om domstolars territoriella behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.
- d) Traktaten mellan Tyskland och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Wien den 25 maj 1979.
- e) Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av konkursbeslut undertecknad i Wien den 27 februari 1979.
- f) Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Rom den 3 juni 1930.
- g) Konventionen mellan Italien och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Rom den 12 juli 1977.
- h) Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.
- i) Konventionen samt dess protokoll, mellan Förenade kungariket och Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934.
- j) Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige angående konkurs undertecknad i Köpenhamn den 7 november 1933.
- k) Den europeiska konventionen om vissa internationella aspekter rörande konkurser undertecknad i Istanbul den 5 juni 1990.
- l) Konventionen mellan Jugoslavien och Grekland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Aten den 18 juni 1959.

- m) Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av skiljedomar och skiljedomavgöranden i handelsärenden, undertecknat i Belgrad den 18 mars 1960.
- n) Konventionen mellan Jugoslavien och Italien om ömsesidigt rättsligt samarbete i civila och administrativa ärenden, undertecknad i Rom den 3 december 1960.
- o) Avtalet mellan Jugoslavien och Belgien om civil- och handelsrättsligt samarbete, undertecknat i Belgrad den 24 september 1971.
- p) Konventionen mellan Jugoslaviens och Frankrikes regeringar om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 18 maj 1971.
- q) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Aten den 22 oktober 1980, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Grekland.
- r) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Nicosia den 23 april 1982, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Cypern.
- s) Traktaten mellan Tjeckoslovariens regering och Frankrikes regering om rättslig hjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil-, familje- och handelsrättsliga ärenden, undertecknad i Paris den 10 maj 1984, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Frankrike.
- t) Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Prag den 6 december 1985, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Italien.

- u) Avtalet mellan Lettland, Estland och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992.
- v) Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.
- w) Avtalet mellan Litauen och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.
- x) Konventionen mellan Rumänien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, med protokoll, undertecknad i Bukarest den 19 oktober 1972.
- y) Konventionen mellan Rumänien och Frankrike om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Paris den 5 november 1974.
- z) Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.
- aa) Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.

- ab) Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.
 - ac) Fördraget mellan Rumänien och Tjeckien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 11 juli 1994.
 - ad) Fördraget mellan Rumänien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.
2. De konventioner som anges i punkt 1 ska tillämpas på frågor som avser förfaranden som har inletts innan [...] förordning **(EG) nr 1346/2000** har trätt i kraft.
3. Denna förordning är inte tillämplig
- a) i en medlemsstat i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och som härrör från en konvention som medlemsstaten före ikraftträdande av [...] förordning **(EG) nr 1346/2000** har slutit med ett eller flera tredje länder.
 - b) i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och likvidation av insolventa bolag och som härrör från överenskommelser inom ramen för samväldet vilka föreligger när [...] förordning **(EG) nr 1346/2000** träd[...]de i kraft.

Artikel 86

Information om insolvenslagstiftning på nationell nivå och unionsnivå

- 1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättas genom rådets beslut 2001/470/EG och i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en kort beskrivning av sin nationella lagstiftning och sina nationella förfaranden i samband med insolvens, i synnerhet när det gäller de frågor som anges i artikel 7.2.**
- 2. Medlemsstaterna ska uppdatera denna information regelbundet.**
- 3. Kommissionen ska offentliggöra information om denna förordning.**

[...]

[...]

[...]

Artikel 87

Upprättande av en sammankoppling av register

- 1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av en sammankoppling av insolvensregister i enlighet med artikel 25. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.**
- 2. När kommissionen antar eller ändrar de genomförandeakter som avses i punkt 1 ska den bistås av en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.**

Artikel 88

Fastställande och senare ändringar av standardformulären

- 1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande och vid behov ändring av de formulär som avses i artiklarna 27.4, 54, 55 och 64.2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011.**
- 2. När kommissionen antar eller ändrar de genomförandeakter som avses i punkt 1 ska den bistås av en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.**

Artikel [...] 89

Översynsklausul

- 1. Kommissionen ska senast ... tio år efter tillämpningsdagen, och därefter vart femte år, lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av förordningen.**
- 2. Kommissionen ska senast ... fem år efter tillämpningsdagen lägga fram en rapport om tillämpningen av samordningsförfarandet för koncerner för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av förordningen.**

3. **Kommissionen ska senast den 1 januari 2016 efter det att denna förordning trätt i kraft lägga fram en undersökning om gränsöverskridande frågor inom området ställföreträdares ansvar och näringsförbud för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.**
4. **Kommissionen ska senast tre år efter tillämpningsdagen lägga fram en undersökning om missbruk av forum shopping för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.**

Artikel 90

Upphävande

1. **Förordning 1346/2000 ska upphöra att gälla.**
2. **Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga D.**

Artikel [...] 91

Ikraftträdande

- 1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.**
- 2. Den ska tillämpas[24 månader efter denna förordnings ikraftträdande], med undantag för**
 - a) artikel 86 om information om insolvenslagstiftning på nationell nivå och unionsnivå, som ska tillämpas ...[12 månader efter denna förordnings ikraftträdande],**
 - b) artikel 24.1 om inrättande av insolvensregister på nationell nivå, som ska tillämpas[36 månader efter denna förordnings ikraftträdande], och**
 - c) artikel 25 om sammankoppling av nationella insolvensregister, som ska tillämpas[48 månader efter denna förordnings ikraftträdande].**
- 3. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.**

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA A

Insolvensförfaranden som avses i artikel 2.[...]4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- **De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,**
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- **Võlgade ümberkujundamise menetlus,**

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- [...] Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- **Διαδικασία Εξυγίανσης,**

ESPAÑA

- Concurso,
- **Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,**
- **Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,**
- **Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,**

FRANCE

- Sauvegarde,
- **Sauvegarde accélérée,**
- **Sauvegarde financière accélérée,**
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- **Accordi di ristrutturazione,**
- **Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),**
- **Liquidazione dei beni,**

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto byla,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' **kummerċjant**,
- **Proċedura biex kumpanija tirkupra'**,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- **Concordatul preventiv,**

SLOVENIJA

- **Postopek preventivnega prestrukturiranja,**
- Postopek prisilne poravnave,
- **Postopek poenostavljene prisilne poravnave,**
- **Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,**

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- **Oddĺženie,**

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- **Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,**

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- **Skuldsanering,**

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration."

Förvaltare som avses i artikel 2.[...]5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- **Vorläufiger Sachwalter,**

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- **Mediador concursal,**

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- **Professionista nominato dal Tribunale,**
- **Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,**
- **Liquidatore,**

KYΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- **Kontrolur Speċjali,**

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- **Administrator concordatar,**
- Administrator judiciar,
- Lichidator **judiciar,**

SLOVENIJA

- **Upravitelj,**

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- **Interim Receiver,**
- Judicial factor.

BILAGA C

Upphävd förordning och en förteckning över senare ändringar av den

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000

(EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.)

Rådets förordning (EG) nr 603/2005

(EUT L 100, 20.4.2005, s. 1.)

Rådets förordning (EG) nr 694/2006

(EUT L 121, 6.5.2006, s. 1.)

Rådets förordning (EG) nr 1791/2006

(EUT L 363, 20.12.2006, s. 1.)

Rådets förordning (EG) nr 681/2007

(EUT L 159, 20.6.2007, s. 1.)

Rådets förordning (EG) nr 788/2008

(EUT L 213, 8.8.2008, s. 1.)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 210/2010

(EUT L 65, 13.3.2010, s. 1.)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 583/2011

(EUT L 160, 18.6.2011, s. 52.)

Rådets förordning (EU) nr 517/2013

(EUT L 158, 10.6.2013, s. 1.)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 663/2014

(EUT L 179, 19.6.2014, s. 4.)

Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen

(EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.)

BILAGA D

Jämförelsetabell

Förordning 1346/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningen	Artikel 2 inledningen
Artikel 2 a	Artikel 2.4
Artikel 2 b	Artikel 2.5
Artikel 2 c	–
Artikel 2 d	Artikel 2.6
Artikel 2 e	Artikel 2.7
Artikel 2 f	Artikel 2.8
Artikel 2 g inledningen	Artikel 2.9 inledningen
Artikel 2 g första strecksatsen	Artikel 2.9 vii
Artikel 2 g andra strecksatsen	Artikel 2.9 iv
Artikel 2 g tredje strecksatsen	Artikel 2.9 viii
Artikel 2 h	Artikel 2.10
–	Artikel 2.1–2.3 och 2.11–2.13
–	Artikel 2.10 leden i–iii, v och vi
Artikel 3	Artikel 3
–	Artikel 4
–	Artikel 5
–	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 9

Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11.1
–	Artikel 11.2
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13.1
–	Artikel 13.2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
–	Artikel 24
–	Artikel 25
–	Artikel 26
–	Artikel 27
Artikel 21.1	Artikel 28.2
Artikel 21.2	Artikel 28.1
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31

Artikel 25	Artikel 32
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 34
Artikel 28	Artikel 35
–	Artikel 36
Artikel 29	Artikel 37.1
–	Artikel 37.2
–	Artikel 38
–	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
–	Artikel 42
–	Artikel 43
–	Artikel 44
Artikel 32	Artikel 45
Artikel 33	Artikel 46
Artikel 34.1	Artikel 47.1
Artikel 34.2	Artikel 47.2
Artikel 34.3	–
–	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53

Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	–
–	Artikel 56
–	Artikel 57
–	Artikel 58
–	Artikel 59
–	Artikel 60
–	Artikel 61
–	Artikel 62
–	Artikel 63
–	Artikel 64
–	Artikel 65
–	Artikel 66
–	Artikel 67
–	Artikel 68
–	Artikel 69
–	Artikel 70
–	Artikel 71
–	Artikel 72
–	Artikel 73
–	Artikel 74
–	Artikel 75
–	Artikel 76
–	Artikel 77

–	Artikel 78
–	Artikel 79
–	Artikel 80
–	Artikel 81
–	Artikel 82
–	Artikel 83
Artikel 43	Artikel 84.1
–	Artikel 84.2
Artikel 44	Artikel 85
–	Artikel 86
Artikel 45	–
–	Artikel 87
–	Artikel 88
Artikel 46	Artikel 89.1
–	Artikel 89.2–89.4
–	Artikel 90
Artikel 47	Artikel 91
BILAGA A	BILAGA A
BILAGA B	–
BILAGA C	BILAGA B
–	BILAGA C
–	BILAGA D